75STE JAARGANG No. 9848 ZATERDAG 21 JUNI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientieweg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

DE UITZETTINGS-AFFAIRE

Scherpe kritiek van Nederlandse bladen op Antilliaanse Regering

Willemstad. — Verschillende Nederlandse bladen hebben zich in de afgelopen dagen met de uitzettingszaak De Wit bezig gehouden. Hieronder volgt zowel van de katholieke Volkskrant als van het liberale Elsevier een tweetal artikelen met betrekking tot eerdergenoemde affaire.

„Geen stijl", schrijft „De Volkskrant" boven een hoofdartikel over de controverse tussen de Nederlandse Antillen en Nederland. Naar aanleiding van de ontbieding van minister Lampe, zegt het blad: „Het komt meer voor, dat landen door het terugtrekken van vertegenwoordigers demonstreren, dat hun betrekkingen een zware crisis doormaken.

Hier gaat het echter om de verhoudingen binnen het Koninkrijk der Nederlanden. Als dan toch dergelijke middelen worden gebruikt om onderling van ontstemming blijk te geven, zouden buitenstaanders zelfs tot de konklusie kunnen komen, dat het nog zo jonge koninkrijk nieuwe stijl op zijn grondvesten schudt. Binnen het koninkrijk zijn we er echter al mede vertrouwd geraakt, dat bij de beoordeling van hetgeen op de Antillen wordt gezegd en gedaan, ook het zoveel warmere politieke temperament moet meetellen."

In het artikel wordt verder o.a. gezegd, dat uit het terugroepen van de gevolmachtigde minister wel blijkt, dat ook het advies van de Raad van Staten de Antilliaanse regering geen bevrediging heeft gegeven. Zij is kennelijk alleen dan tevreden wanneer alsnog de mogelijkheid wordt geschapen om De Wit uit de Antillen te zetten.

Over het verzoek van de Antilliaanse regeringspartijen om de zaak in de Staten te bespreken, wordt gezegd: Het kan zijn, dat de regeringspartijen hiermede de bedoeling hebben om van de kwestie-De Wit meer dan tot nu toe, een partij-politieke zaak te maken. Er is al eerder gezegd, dat de partijen, die op het ogenblik op de Antillen aan het roer zijn, graag verkiezingen zouden forceren en dan is de zaak-De Wit een mooie politieke kluif.

De huidige regeerders kunnen dan dingen naar de gunst van de Antilliaanse kiezers met het motief, dat zij het toch maar zijn, die er voor vechten, dat „Den Haag" zich niet bemoeit met de eigen aangelegenheden van de Antillen.

Als de zaak - aldus „De Volkskrant" verder - zich op die manier verder ontwikkelt, valt er weinig te zeggen. Past het demonstratief terugroepen van de gevolmachtigd minister van de Antillen geenszins met de stijl waarin kwesties binnen het koninkrijk nieuwe stijl moet worden opgelost, het is goed om nu al te zeggen, dat verkiezingsuitslagen zo mogelijk nog minder het middel zijn om rechtskwesties tot een oplossing te brengen.

Wij begrijpen heel wel, dat voor de Antillen, wat het koninkrijk nieuwe stijl betreft, het „baas in eigen huis" het belangrijkste is. Toch zijn er ook zaken, die het gehele koninkrijk aangaan en bij een kwestie als die van de journalist De Wit, gaat het dan om de rechtszekerheid, om de persvrijheid en om de rechten van de mens.

Als hiertegen voor de wereld in een van de drie landen wordt gezondigd, slaat dat op het hele koninkrijk terug. Als dat in de Antillen niet wordt begrepen, zou zelfs de gewichtige vraag moeten rijzen of de opzet van het koninkrijk nieuwe stijl bij gebrek aan een stijl, die voor alle partners gezamenlijk kan gelden, wel wezenlijk toekomst heeeft. Aldus „De Volkskrant".

„Elsevier" van deze week zegt: „De toch reeds wankele regering der Nederlandse Antillen heeft door het terugroepen van de heer Lampe kennelijk haar misnoegen willen uitspreken over het feit, dat de Nederlandse overheid weigert, de uitzetting goed te keuren. Als het Antilliaanse ministerie meent, dat in Nederland iemand van deze „terugroeping" is geschrokken, vergist zij zich.

Zelfs de heer Van der Meer, „minister-president", zal moeten inzien, dat de ingezetenen zelf van de Nederlandse Antillen van deze operette-achtige prestigekwesties niet gediend zijn. Zij zouden, werden morgen verkiezingen gehouden, deze ruzieregering naar huis sturen. En terecht. Aldus „Elsevier".

★★★N. R. C. over Antilliaanse oppositie-pers!

Het is wel eens geen wonder dat men in Nederland slecht ingelicht is over de Nederlandse Antillen. Wij hebben er al meer op gewezen, dat de redacties van sommige Nederlandse bladen zich in goed vertrouwen over de toestand op onze eilanden laten inlichten door mensen die òf we bevooroordeeld zijn, of wel het met de feiten niet zo precies nemen.

Zo lezen wij in een artikel in de Nieuwe Rotterdamse Couran over de zaak-de Wit het volgende: „Deze uitwijzing is immers niet zo maar een uitwijzing, doch een muilkorven van het voornaamste — zo niet enige — oppositionele blad op de Nederlandse Antillen......"

De schrijver van deze volzin of degene die hem heeft ingelicht, debiteert bewust een grove onwaarheid, of is op het gebied van het Antilliaanse openbare leven volkomen tabula rasa.

Over de bewering dat het blad van de voornaamste oppositionele krant van de Antillen is, zullen wij niet discussiëren, maar dat het het enige blad zou zijn dat tegen de regering stelling neemt is toch zacht gezegd een bewering die een schooljongen zonder enige moeite onwaar kan maken. Jaren lang heeft de „Amigoe di Curaçao" de regeringsdaden aan vaak scherpe kritiek onderworpen er in de zaak-de Wit was ons blad het eerste, dat tegen de uitzetting stelling nam, nog vóór in Nederland ook maar iemand iets van een uitzettingszaak af wist Daarnaast hebben ook andere bladen herhaaldelijk tegen de huidige regering stelling genomen.

Men verwijt de Antillen in Nederland wel eens onnauwkeurigheid en lust tot overdrijven. Wel laten de deftige Nederlandse dagbladen, en daaronder vooral de N.R.C., dan eerst maar eens zelf het voorbeeld geven, hoe het dan eigenlijk moet!

Pater HULSMAN voor geneeskundige behandeling naar Nederland

Willemstad. — Hedenochtend is de Z. E. Pater M. Hulsman, ouddirecteur van het St. Elisabeths Gasthuis, met het vliegtuig naar Nederland vertrokken.

Pater Hulsman, die reeds enige tijd in observatie was, zal zich in Nederland onder specialistenbehandeling stellen. Hij zal op zijn reis worden vergezeld door zuster Josephine.

Wij wensen Pater Hulsman een voorspoedig herstel toe.

Moterboot in Venetie aan banden gelegd

Venetië. — De gondeliers en de motorbootexploitanten in Venetië zijn tot een overeenkomst gekomen: van 21 juni af zullen alle motorboten die in de zomer extra worden ingelegd voor het vervoer van het station naar het Lido door de buitenkanalen varen en voor de motorboten van de gewone diensten op het Grand Canal geldt voortaan een maximum-snelheid van 10 kilometer. De burgemeester heeft daaraan nog de belofte toegevoegd van eenzelfde maximumsnelheid voor alle andere motorverkeer op het water. De 437 gondeliers die Venetië nog telt — in de zestiende eeuw waren het er 10.000 en in 1900 nog duizend — hadden gedreigd met een algemene staking en een protestvaart door het Grand Canal. Hun klacht was, dat de motorboten hun alle klandizie ontnamen, en dat de golfslag die door de motoren ontstaat het gondel-varen bemoeilijkte, de gondels beschadigde en ook nadelig was voor de fundamenten van de aan de kanalen gelegen gebouwen. De moeilijkheden schijnen nu te zijn opgelost.

Revolutionaire wijziging in Russische landbouw produktie stelsel

Moskou. — Het Centrale Comité van de Russische Communistische Partij heeft op zijn bijeenkomst van dinsdag en woensdag een revolutionaire wijziging aangebracht in het Russische landbouw produktie stelsel. Door het systeem van de verplichte graanleveranties aan de staat te vervangen door een nieuw prijsstelsel.

Het comm. waarin besluiten worden bekend gemaakt deelt mede dat op grond van het nieuwe stelsel dat dit jaar ingaat de productie der collectieve boerderijen door de staat zal worden aangekocht tegen prijzen die de boeren zullen aansporen om de productie in landbouw en veeteelt te verhogen. Het is de bedoeling, de Verenigde Staten en andere Westelijke landen te overtreffen. Er zullen geen verplichte leveringen meer zijn van landbouwprodukten of betalingen in graan en andere produkten voor werk, dat vroeger werd verricht door machine- en tractorstations. Achterstallige verplichte leveranties worden kwijtgescholden.

Met een zwaar zelf vervaardigd kruis op zijn schouder pelgrimeert Josef Wimmer vanuit Leopoldsdorf, Oostenrijk, naar Rome. Op de foto: de bedevaartgangers in Friaul, Noord-Italië.

Aartsbisschop MAKARIOS acht Brits Cyprus-plan onaanvaardbaar

Athene. — Aartsbisschop Makarios heeft de Britse gouverneur van Cyprus, Sir Hugh Foot, laten weten dat hij het Britse plan voor Cyprus onaanvaardbaar acht. „Wij zijn niet tegen een overgangsperiode, zegt hij, maar de kwestie-Cyprus is een zaak die de Britse regering ener- en het volk van Cyprus anderzijds aangaat".

Het denkbeeld van een drievoudig over Cyprus, namelijk door Engeland, Griekenland en Turkije, is voor Makarios niet aanvaardbaar.

De aartsbisschop zegt: „wij zijn altijd bereid tot een bespreking tussen de Britse regering en het volk van Cyprus over een waarlijk Democratische vorm van zelfbestuur".

Later gemeld, dat ook de Griekse regering het Britse plan voor de Status van Cyprus verworpen heeft.

Hammarskjoeld zette besprekingen te BEIROET voort

Beiroet. — Hammerskjoeld heeft gisteren in de Libanese hoofdstad de besprekingen met zijn waarnemers voortgezet. Over het verloop der besprekingen is van de zijde van de verenigde Naties geen mededeling gedaan.

Van officiele Libanese zijde verluidt dat Hammerskjoeld overtuigd is van Syrische interventie, maar tevens gekant is tegen Amerikaanse of Britse inmenging.

Pelgrimstocht van militairen naar LOURDES

Lourdes. — De Paus heeft een boodschap gezonden aan de 40.000 militairen uit verscheidene landen, die een pelgrimstocht naar Lourdes hebben gemaakt. Hij zeide daarin o.m.:

„Welke hoop is de oorzaak van zulk een schitterende uiting van christelijke broederschap? Is het geen teken, dat ondanks de vele hinderpalen de zaak des vredes toch veld wint in de harten der mensen? Hebt uw resptceieve moederlanden lief en dienst ze zoals uw plicht is."

De pelgrimstocht werd geleid door 30 generaals. Aan het hoofd stond de Franse maarschalk Juin.

Londense busstaking ten einde

Londen. — De busstaking te Londen is ten einde. De duur van de staking was meer dan zes weken en kostte de Britse gemeenschap rond vier miljoen pond sterling (pl.m. 20 miljoen Antilliaanse guldens).

—:—

Berlijn. — Volgens het persbureau ADN. is er in Oost-Duitsland een dans tegen de atoombom ontworpen.

★★★Moet het Statuut herzien worden?

Het is nimmer de bedoeling van de makers van het Statuut geweest de daarin vervatte bepalingen voor de eeuwigheid te doen gelden. Het nieuwe Koninkrijk is een levend iets, en datgene wat leeft is doorlopend aan wisselingen van tijd en omstandigheden onderhevig. Regelingen en afspraken tussen landen, welke op een gegeven ogenblik als de meest praktische worden beschouwd, kunnen na kortere of langere tijd onnodig blijken en dus niet meer beantwoorden aan het doel waarvoor zij in het leven werden geroepen.

Het behoeft derhalve helemaal geen revolutionaire daad te betekenen wanneer een der partners van het Koninkrijk de wenselijkheid van een herziening van het Statuut kenbaar maakt als gevolg van de omstandigheid dat hij zich door zekere bepalingen onnodig gebonden acht en in zijn opgang van vrije en zelfstandige natie gestuit.

De feitelijkheid van het Statuut bestaat hierin, dat de Nederlandse Antillen en Suriname hun eigen aangelegenheden geheel en al zelfstandig kunnen verzorgen. Nederland heeft met deze beide landen alleen bemoeienis wanneer zij zelf om hulp en bijstand verzoeken.

Om zeer bijzondere redenen bestaan op deze algemene regel echter enkele uitzonderingen.

De regering van het Koninkrijk benoemt de gouverneur, de voorzitter en leden van het hof van justitie, de procureur-generaal en de gezaghebbers (van de Nederlandse Antillen).

Deze bepaling van het Statuut berust op zeer praktische en menselijke redenen. Het is moeilijk in een kleine gemeenschap zoals de Nederlandse Antillen de personen te vinden, die onbevooroordeeld kunnen en durven staan tegenover de problemen van het land, welke zo gemakkelijk gevaar lopen door factoren van persoonlijke en partijpolitieke aard vertroebeld te worden. En als zij dan al gevonden zouden kunnen worden, staat nog geenszins vast of zij ook voor de taak die men hen op de schouders wil leggen berekend zijn en deze ook ambiëren. Het is om die redenen, dat de benoeming voor de enkele bovengenoemde hoge posten door de Koning geschiedt.

Hetgeen overigens geenszins behoeft in te houden, dat nu ook alleen personen uit Nederland in deze functies moeten worden aangesteld.

De praktijk heeft reeds voldoende uitgewezen, dat dit geenszins het geval is. Verschillende gezaghebbers in de Nederlandse Antillen waren of zijn Antilliaan, de waarnemend gouverneur is een Antilliaan en de procureur-generaal eveneens. En wanneer eens een Antilliaan voor het gouverneurschap zou worden uitgekozen, is dit een volkomen normale zaak.

De regering van het Koninkrijk heeft ook tot taak er voor te waken, dat de fundamentele menselijke rechten en vrijheden, de rechtszekerheid en de deugdelijkheid van bestuur verwezenlijkt wordt. De zorg voor het handhaven dezer normen berust echter bij ieder land afzonderlijk. Eerst wanneer het land in gebreke blijft, ontstaat er reden voor het Koninkrijk om zich met de aangelegenheid te bemoeien.

Tenslotte is de Rijksregering bevoegd een voorziening te treffen bij Algemene Maatregel van Rijks Bestuur, wanneer organen van het land ernstig in gebreke blijven. Een bepaling die een preventieve werking bezit en voor de landen een aansporing betekent om hun moeilijkheden zoveel mogelijk zelf op te lossen.

Men kan zich nu indenken, dat een land zich na kortere of langere tijd zodanig ontwikkelt, dat de regering van dat land het ogenblik gekomen acht om bepaalde artikelen in het Statuut betreffende de bemoeienis van organen van het Koninkrijk met de eigen aangelegenheden der landen, opnieuw ter discussie te stellen. Dit is een alleszins normale en natuurlijke gang van zaken, waarvoor de partner Nederland zeker altijd het volledigste begrip zal tonen.

Het is nu echter aan gerechte twijfel onderhevig of de motieven waarom de Antilliaanse regeringspartijen die momenteel een meerderheid in de Staten bezitten, thans een herziening van het Statuut wensen, wel zuiver zijn en voortvloeien uit de overtuiging dat het land in zijn ontwikkelingsgang zo ver is gevorderd dat een aantal bepalingen in dit staatsstuk gevoeglijk kunnen worden geëlimineerd, dan wel wezenlijk gewijzigd.

Men behoeft immers slechts na te gaan wat de aanleiding tot de actie der regeringspartijen inzake een mogelijke herziening van het Statuut was, om tot het inzicht te komen, dat hier slechts partijpolitieke bedoelingen voorliggen. Deze aanleiding was namelijk: de zaak- de Wit en de affaire-Croes.

In de uitzettingszaak wenste de regering een journalist die zij ervan beschuldigde de belangen van het land grotelijks geschaad te hebben, niet voor de onafhankelijke rechter te dagen om zich voor zijn journalistieke daden te verantwoorden. Zij gaf de Procureur-Generaal wel opdracht hem zonder vorm van proces uit het land te zetten. Waar de regering een politieke lichaam is en zo goed als alle aan het adres van de journalist gerichte verwijten zaken betroffen die een politieke karakter droegen, stond de regering in haar motivering van het besluit uiterst zwak en was speciaal de argumentatie van de minister van justitie wel bijzonder weinig overtuigend.

In de affaire-Croes staan regering en regeringspartijen zo mogelijk nog zwakker. Een eilandsbestuurder die ten koste van een arbeider een malversatie pleegt en daarvoor volkomen normaal voor de rechter moet verschijnen, die hem tot een vrijheidsstraf veroordeelt, wordt door een lid der regering een martelaar genoemd en een slachtoffer van politieke naijver. De man krijgt ten slotte huisarrest en blijft in zijn functie van waarnemend-gezaghebber met behoud van salaris gehandhaafd.

Het is dunkt ons wel duidelijk, dat de wens om het Statuut te herzien ten einde journalisten wier geschrijf wordt aangevochten, zonder vorm van proces uit het land te kunnen zetten, en politieke medestanders uit handen van de rechter te kunnen houden, niet bona fide genoemd kan worden en in de boezem van het Rijkskabinet weinig genade zal vinden. Wanneer de Antilliaanse politieke leiders immers het recht naar hun believen gaan hanteren en aanpassen aan de eisen van hun partijpolitiek, is het volk aan een volkomen willekeur overgeleverd en ontstaat er een sfeer van rechteloosheid waarin het voor geen mens meer aangenaam is te leven, omdat hij zich doorlopend bedreigd gevoelt.

Het kan nooit de bedoeling zijn van het Statuut een dergelijke situatie te bevorderen.

Om die reden zijn wij bezorgd over de actie der Statenleden, die het Statuut willen gaan herzien. Wij achten een dergelijke herziening op dit ongelukkige moment, uitgesproken tegen het landsbelang. En bij het welzijn van het land hebben ook zij belang, die thans het Statuut op de helling willen zetten ten einde meer bewegingsvrijheid te krijgen bij hun pogen een gecamoufleerde machtsstaat in het leven te roepen. Ook zij, want rechtsverkrachting werkt altijd als een boemerang die eens hen zal treffen, die deze zelf wierpen.

GEZIEN
door een Antilliaan

Een vorige maal hebben wij het terloops gehad over de nodige reorganisatie van het kantoor gevolmachtigde minister in den Haag.

Hiermede, noch met hetgeen volgt, wordt iets bedoeld t.a.v. de persoon van deze openbare ambtenaar, doch wel ten nadele van de opzet van het apparaat en de functie zelf.

Het is immers een publiek geheim dat het een en ander niet is uitgegroeid tot hetgeen men zich bij de instelling daarvan had voorgesteld, n.l. een tussenvorm van ambassadeur en minister.

Ondanks een mooi, duur, nieuw aangekocht gebouw, ondanks de inrichting, ondanks uitvoerige rapporten is het geheel geen succes gebleken.

Dit in tegenstelling tot het surinaams kantoor, dat wel met het juiste begrip voor de positie van zulk een vertegenwoordiging werd ontworpen.

Zoals de zaken nu staan fungeert onze gevolmachtigde minister ongeveer als een politieke „postillon d'amour" der Antilliaanse Regering.

In de praktijk is hij minder „gevolmachtigd" dan een „volautomatische tape-recorder", die his master's voice, in Willemstad opgenomen, getrouwelijke en zonder stoornissen afdraait.

Van enig eigen initiatief kan en zal onder zulke omstandigheden weinig blijken. Onze goede minister handelt enkel in opdracht en wanneer ingeschakeld.

Zijn taak als tussenpersoon blijkt ook uit de drukke relaties met het departement overzee.... als overscheephaven van correspondentie..... in beide richtingen.

Voorts ervaren wij op geregelde tijden dat bij gerezen geschillen over „de interpretatie van het statuut",-en dit komt wel eens voor — het Antillenhuis persverklaringen, die elkeen die in een gevolmachtigde minister en diens staf vertegenwoordiger van het land en niet uitsluitend van een bepaalde regering ziet, de haren te berge doen rijzen.

Ook in dit opzicht geeft Suriname een beter voorbeeld!

Tenslotte kan men over de verrichtingen van het „kantoor" zo bij tijd en wijle lezen, wanneer ons land op officiële bijeenkomsten op bijzonder feestelijke wijze dient te worden gepresenteerd,.... wanneer een lid van het personeel ergens een interessante voordracht houdt,... wanneer (en dit gebeurt niet zelden) een Antilliaanse minister op Schiphol wordt welkom geheten.....

Van een culturele afdeling (mede met het oog op de honderden studenten) is er geen sprake, evenmin van enige sociaal-economische activiteit.

Voor dit alles valt men terug op Zaken Overzee. Het is alsof mens nolens volens toch nog een zekere traditionele binding wil behouden.

De ambtenaar, die in zijn onschuld b.v. zou menen dat de regeling van zijn medische keuring, passage en uitrustingskosten door een autonome Antilliaanse instantie wordt geregeld, komt tot de raadselachtige ontdekking dat hij overzee- moet steken, naar het Nederlands departement, welke kennelijk geacht wordt beter op de hoogte te zijn dan ons eigen kantoor.

Terwijl men voor economische besprekingen, voor onderwijs en studie aangelegenheden, voor hetgeen onze zuster-rijksgenoten betreft in het Surinamehuis geholpen wordt, moet men voor de Antillen weer „overzee" inschakelen of zullen deskundigen naar Nederland vliegen......

Het is daarom helemaal niet verwonderlijk dat wij geregeld brieven krijgen met de pijnlijke vraag: „Wat doet jullie kantoor hier in den Haag eigenlijk? Zou het niet effectiever, economischer en reëler zijn Suriname te verzoeken jullie belangen in Nederland te behartigen?" Inderdaad, het zou effectiever en goedkoper zijn, maar daarbij diep beschamend.

Wij, die gaarne naar buiten een grote staat voeren, kunnen de visie niet vormen om onze gevolmachtigde minister te zien, zoals hij in werkelijkheid zijn moet.

Zijn functie moet uitgebouwd worden in een all round, goed geoutilleerd, deskundig bezet en func-

(Vervolg naar pag 6).

MUSSEN vormen nationale plaag in CHINA

Grootscheepse lawaai-campagne werd geen sukses

Amsterdam. — Wij lazen in het algemeen handelsblad:

... maar ook morgen duizenden mensen rond, die te weinig of misschien zelfs helemaal niet hebben gegeten. Er is nog voedselschaarste in dit land en een slechte oogst betekent er voor velen een ... van honger.

Inmiddels hebben Chinese geleerden vastgesteld, dat honderd mussen per dag evenveel voedsel nodig hebben als een mens.

Er zijn in China veel mussen, zoveel, dat men daar van een nationale plaag spreekt.

Enige tijd geleden besloten de vroede vaderen van de oude stad Shanghai te trachten met hulp van de 6 miljoen zielen tellende bevolking in navolging van landelijke acties in deze stad een einde te maken aan de mussenplaag om op deze wijze voelsel te sparen voor vele hongerige monden. Omdat het bekend was, dat een mus niet langer dan hoogst een uur kan vliegen zonder te rusten, verwachtte men veel van een grootscheepse lawaai-campagne, die de vogeltjes lang genoeg zou opschrikken om hen later de noodlottige noodlanding te laten maken. Op een zondag, nu enige weken geleden, kwam het volk in actie: mensen klommen op daken, zwaaiden met rode vlaggen, schudden aan bomen, sloegen op cymbalen en lieten radio's op volle kracht voor open vensters schetteren. Vreemdelingen die de gebeurtenissen niet wilden volgen, moesten diep onder de dekens van hun hotelbed kruipen om tenminste iets van het lawaai te ontgaan.

De mussenjacht werd tegen alle verwachtingen in geen succes. Chinese autoriteiten noemden aarzelend het getal van 250.000 gedode mussen. Dit is gering, Sjanghai herbergt er veel meer. Later schreven buitenlandse correspondenten dat waarschijnlijk nog veel minder mussen waren gesneuveld.

Het is duidelijk: de Chinezen hebben de stadsmus onderschat. Deze gevederde stadgenoot heeft zich in de loop der tijden weten aan te passen bij het enerverende stadsleven. Hij is een harder en moeilijker bestaan gewend dan zijn provinciale soortgenoten, hij is intelligenter en is, gelijk vele van zijn menselijke medestadsbewoners op bewonderenswaardige wijze immuun geworden voor het meest zenuwslopende stadslawaai, om het even of het Chinese radio's en cymbalen zijn of knetterende knalpotten.

Opvarenden „Captain Hobson" danken voor op Curacao ondervonden gastvrijheid

Willemstad. — Vanwege een mechanische storing leed het Britse schip „Captain Hobson" op Curaçao vertraging.

Aan boord bevonden zich talrijke Britse immigranten, die op weg waren naar Nieuw-Zeeland. Gedurende het oponthoud mochten passagiers en bemanningsleden van de „Captain Hobson" bizondere hartelijkheid en gastvrijheid van de bevolking op Curaçao ondervinden.

De Britse consul alhier, de heer H. C. Rabbetts, ontving van gezagvoerder A. Rowlands van de „Captain Hobson" schrijven, waarin laatstgenoemde de Britse consul verzocht namens alle opvarenden dank uit te brengen voor de op Curaçao ondervonden gastvrijheid.

De nieuwe „Santa" toch op tijd

Willemstad. — De firma Maduro en Sons verzoekt ons mede te delen dat de staking van de Machinisten in New York tot een einde is gekomen. I.V. hiermee zal de Nieuwe Sta. Rosa van de Grace geheel volgens plan op 26 juni uit New York vetrekken om op 2 juli in de Curaçaose haven te zijn.

De heer KOUDENBURG binnenkort met verloi

Willemstad. — De adjunct hoofd van de Openbare werken de heer W. W. Koudenburg vertrekt 2 juni naar Nederland voor een verlof van zeven maanden. Zijn functie zal gedurende zijn afwezigheid worden waargenomen door de hoofd technische ambtenaar de heer C. H. M. van der Putten.

Nieuwe behuizing „HUIZE HELENA"

Willemstad. — Naar wij vernemen, is het de kraamkliniek „Huize Helena", welke thans op Berg Altena gevestigd is, gelukt een nieuwe behuizing te verkrijgen.

Men heeft het pand van Mevr. de Wed. H. Moron, Scharloo No. 154, kunnen huren.

Verwacht wordt dat de nieuwe kliniek begin augustus in gebruik genomen zal kunnen worden.

Een belangrijke verbetering zal hiermede worden bereikt, terwijl hierbij tevens een uitbreiding mogelijk is daar er in het nieuwe gebouw 15 bedden geplaatst kunnen worden tegen 9 bedden in het thans bewoonde pand op Berg Altena.

AGENDA

Voor West-End, Cinelandia en Roxy, zie advertenties elders in dit blad.

Afgifte begrafenisverloven.

Gedurende het komende weekend is Mvr. M. A. de Jongh Kortijnweg 58 tel. 24454, belast met de afgifte van begrafenisverloven.

C.P.N. Wachtdienst

Gedurende het komende weekend is de heer R. Gitz belast met de wacht op de pletterij.

Wachtdienst Botica's

Gedurende het komende weekend is Botica Brion belast met de wacht in Otrabanda en Botica Wilhelmina in Punda.

Baseball Nieuws

Zondag 22 juni a.s. in het Rif-Stadion.

10 uur: Pampero — Sta. Rosa Indians (AA)
12.30 uur: Jong Curaçao — Los Tigres (A)
14.30 uur P.S.V. — Rochester (A)
Op Suffisant.
15.00 Dep. Venezuela — Antilliana (A)

WAAR HALEN WE BENZINE

Gedurende dit weekend zijn de volgende gasolinestations geopend
Servicenter — Cas Coraweg,
Bakhuis — Berg Altena
Winkel en Zn. — Rio Canario
Winkel Sucs — Hendrikplein,
V.d. Mark — Cas Chiquito,
Scheidelaar — Mundo Nobo

Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35"47:

Geslaagd

Willemstad. — Naar wij van de familie G. R. Evertsz vernemen is hun dochter Marlene E. Evertsz in Nederland aan de kweekschool Maria Regina in Limburg geslaagd voor onderwijzeres.

MARRIED
JONE P. CLARKSON
and
WILLIAM C. STAKENBURG
June 21st, 1958
Old Greenwich, Conn. U.S.A.
Adress as of June 29th,
356 Caracasbaaiweg
Curacao N.A.

AFWEZIG
Dr. W.H. TJON PIAN GI
vrouwenarts
*
WAARNEMING:
Dr. G. GALGOCZY
vrouwenarts
Pietermaaiweg 20c

OPENBARE AANBESTEDING

De Administrateur van Financiën zal maandag 7 juli 1958, des morgens 11 uur, ten kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam No. 7, in het openbaar aanbesteden:

1) **Bestek No. 46 — dienstjaar 1958.**

Het bouwen van een arbeids-therapie gebouw op het terrein van 's Lands Psychiatrische Inrichting „Rustoord".

2) **Bestek No. 48 — dienstjaar 1958.**

Het uitvoeren van onderhoudswerken aan diverse gebouwen in het politie-kamp Rio Canario.

Bestekken en tekeningen vanaf 24 juni 1958 verkrijgbaar ter Administratie van Financiën, Pietermaai 4 — 4 A ad f. 10.— per bestek.

Restitutie bij ongeschonden inlevering op de dag van aanbesteding f. 7.50 per bestek.

De Administrateur van Financiën,
L. F. JANSEN

STATENVERKIEZING KIESKRING CURACAO

De kiezer die bij volmacht wenst te stemmen kan vanaf heden tot uiterlijk 6 september 1958 daartoe schriftelijk een verzoek indienen bij het hoofdstembureau.

Bij volmacht mogen stemmen:

a) de kiezer, die blijkens een geneeskundige verklaring ten gevolge van zijn lichamelijke toestand vermoedelijk niet in staat zal zijn in persoon deel te nemen aan de op 6 oktober 1958 te houden stemming en

b) de kiezer, die blijkens een schriftelijke verklaring van zijn hoofd of chef van dienst/afdeling/bedrijf of chef passage-afdeling van scheep- of luchtvaartmaatschappij of gezagvoerder op 6 oktober 1958 vermoedelijk zal verblijven buiten het eilandgebied Curaçao.

Met uitzondering van de echtgenoot (of echtgenote) van de kiezer moet de gemachtigde kiezer zijn.

Iedere kiezer mag slechts één aanwijzing als gemachtigde aannemen.

Indien door eenzelfde kiezer meer dan één verzoek wordt ingediend, worden al deze meerdere verzoeken afgewezen en wordt ten aanzien van een eventueel ten behoeve van die kiezer toegestaan verzoek de reeds verleende toestemming ingetrokken.

De volmachtgever is niet bevoegd de volmacht in te trekken, doch blijft bevoegd zelf te stemmen, tenzij de gemachtigde reeds gestemd heeft. De gemachtigde wordt slechts tot de stemming toegelaten indien de volmachtgever niet reeds zelf heeft gestemd, doch niet vóór twaalf uur des middags.

Formulieren voor dit verzoekschrift zijn kosteloos verkrijgbaar bij het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Namens de Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao.
Het Hoofd van de afd. B. S., B. & V.,
A. L. HOLLANDER,

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie;

GELET OP:

de desbetreffende bepalingen van de „Hondenverordening 1952";

MAAKT BEKEND:

dat binnenkort zal worden aangevangen met het doden van honden, welke zonder van een geldig belastingkenteken te zijn voorzien, worden aangetroffen op de openbare wegen of op voor eenieder toegankelijke particuliere terreinen of op daartoe door de rechthebbende voor de Politie toegankelijk gestelde erven:

a. gelegen buiten de bebouwde kommen van het eiland Curaçao en wel ten oosten en ten noordoosten, ten westen en ten noordwesten daarvan;

b. 1. in het gebied van het gehucht Veeris en omgeving, begrensd:
ten westen: door de oostgrens van de Piscaderabaai, de zuidgrens van Rafael, de oostgrens van Rafael en De Savaan tot de Weg naar Westpunt;
ten noorden: door de Weg naar Westpunt tot de noordoosthoek van Cas Chikitu, t.h.v. Sans Souci;
ten oosten: door de westgrens van Cas Chikitu tot Sucasa;
ten zuiden: door de lijn lopende van de oostgrens van de Piscaderabaai via de Veerisberg tot Sucasa.

2. in het gebied van het gehucht Jan Doret en omgeving, begrensd:
ten oosten: door de westgrens van Julianadorp;
ten noorden: en
ten westen: door de zuid- en oostgrens van de plantage Groot St. Michiel;
ten zuiden: 1. door de weg leidende van Jan Doret naar St. Michielsbaai tot aan de plantage Klein St. Michiel;
2. de oostgrens van Klein St. Michiel tot aan de weg leidende naar Bullenbaai.

3. het driehoekig gebied omsloten door:
aan de noordzijde: de Winston Churchillweg;
aan de zuidzijde: de Schottegatweg West;
aan de westzijde: de Franklin D. Rooseveltweg, met uitzondering echter van het bebouwde gebied van Normandie.

Willemstad, 20 Juni 1958.

De Gezaghebber van Curaçao
Plaatselijk Hoofd van Politie,
M. P. GORSIRA.

Twee beelden en een ballet

Een oude botenloods als atelier voor Surinaamse beeldhouwer JO RENS

De Rode Paloeloe, ballet gedanst op muziek van Eddie Vervuurt

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — In Suriname leeft de laatste jaren een bewuste drang an eigen cultuur uitdrukking te geven. Er is zelfs een vereniging, Wi Egie Sanie (Ons Eigene), die zich tot taak gesteld heeft een eigen Surinaamse cultuur te propageren. Wie Egie Sanie wordt er wel eens van beschuldigd in dit streven uitsluitend de negroïde cultuurvormen en cultuurresten te dienen. De culturele opleving in Suriname uit zich in de schilderkunst. Het blijkt uit de verschijning van het letterkundig tijdschrift Tongoni. Het doet zich horen in de muziek. Het vindt gestalte in het werk van de beeldhouwer Jo Rens. En nu zal het zich ook bewegen in een ballet. Twee beelden en een ballet staat boven dit stukje, laten wij met de twee beelden beginnen.

De Saramaccastraat loopt langs de Suriname-rivier, en de erven die aan de rivier grenzen zijn van ouds berucht. Elk erf is een dorp waarin tientallen mensen samenhokken in vuile krotten. Op een dezer erven tegenover de beruchte Tingiehockoe (Stinkhoek, een naam die vroeger in gebruik kwam om een stinkende gracht die er stagneerde) ligt een oude botenloods aan de rand van het water. Als het vloed is klotst het modderig water de loods binnen. In deze loods woont en werkt Jo Rens, een vroegere schoenmakersleerling die wat geld bij elkaar schraapte, naar Nederland zwierf, tenslotte terugkkeerde als.... beeldhouwer.

Een hoek van de oude loods heeft Jo Rens keurig opgeknapt en ingericht als woonruimte. Aan de wanden hangen tekeningen van zijn hand. In zijn atelier, dat voor de helft bij vloed onderloopt staan momenteel twee iets meer dan levensgrote beelden van gips. Over een jaar of anderhalf zal de korte kleurling met het baardje ze in graniet gehouwen hebben: een forse breedgeschouderde handarbeider met een hamer in de zware vuist, en een man met een denkende kop lezend uit een in de handen gehouden boek.

Deze beelden zijn het grootste en indrukwekkendste werk dat Rens tot nog toe heeft aangepakt. Ze zijn bestemd voor de Technische School om er aan de ingang geplaatst te worden en symboliseren voor de leerlingen wat er binnenomgaat, namelijk dat de theorie gepaard moet worden aan de practijk om goede vaklieden aan de maatschappij te schenken.

Rens' carriere is tekenend voor de culturele drang. Toen de jongeman naar Nederland vertrok had hij geen notie van beeldhouwen. Hij wist niet eens dat hij kon tekenen. Hij vond werk in een steenhouwerij en zijn talent ontwaakte. Hij verdient nu met moeite een boterham als kunstenaar, maar hij is in zijn element, deze jonge Surinaamse beeldhouwer.

Van de zware dode beelden naar de lichtvoetige dansers van De Rode Paloeloe, het eerste Surinaams ballet, dat gedanst wordt op muziek geschreven door Eddie Vervuurt die de hele muzikale toonladder van syncopische, Surinaamse kaséko tot verfijnd klassiek aftastte om de juiste sfeer en stemming te treffen. De Rode Paloeloe is gebaseerd op een bekroonde schets van Coen Ooft (dezelfde die als Mr. C. Ooft in de aanstaande verkiezing candidaat van de PSV is). Hij zond het verhaal in bij het 10-jarig bestaan van het Cultureel Centrum Suriname, dat een prijsvraag had uitgeschreven voor o.a. een geschikt verhaal voor een Surinaams ballet. Het verhaaltje komt hierop neer dat het meisje Jeanette op de danspartij bij gelegenheid van haar verjaardag de keuze moet doen of zij haar vaste vriend Max zal prijsgeven voor een nieuwe amant, Joel. Max is op de dansidansi gekomen met een bos rode Paloeloes. Deze rode uit hun schede stekende bloemen zijn voor de geliefden geladen met sensuele en amoureuse symboliek. De ontknoping komt als Max en Joel elkaar te lijf gaan en Jeanette Max een dolkmes ontneemt en hem enkele Paloeloes in handen stopt, waarmee ze haar keuze laat blijken.

Maria Huisman, de balletlerares van het CCS, is reeds enige tijd bezig geweest om van de klassieke balletdansen af te dwalen naar meer, laten wij zeggen, syncopische dansen. Zij is van mening dat het karakter en de opvatting van de dans in Suriname met in achtneming van de klassieke techniek gepresenteerd kan worden als theatermedium.

De eerste pogingen in die richting werden door het publiek bijzonder op prijs gesteld. De eerste stap was Merengue Foe Prisiri. Daarop volgde een bolero. Toen kwam het Srenang Printjieboekoe (Surinaams Prentenboek) dat voor HKH Prinses Beatrix werd gedanst. Na deze voorbereidingen komt dan De Rode Paloeloe. Met dit neusje van de zalm neemt Maria Huisman afscheid van haar leerlingen, een stel geestdriftige meisjes en jongens, want ze vertrekt in augustus naar de VS.

Het Surinaams ballet is bijna een mislukking geworden, want er moest geschikte muziek voor gevonden worden. Pogingen om Braziliaanse muziek uit Belem en Rio te krijgen liepen op niets uit. Toen kwam Eddie Vervuurt opdagen, kers vers uit Nederland waar hij na te zijn afgestudeerd aan het conservatorium nog enkele jaren was blijven rondneuzen. Hij had wel gecomponeerd en werkte bij voorkeur op Surinaamse motieven en rythmen maar van balletmuziek wist hij niet veel. Het was een moeilijke opdracht, maar een heel aantrekkelijke, en Eddie (voor zijn vrienden „Tjep") heeft een fascinerend, wonderlijk-rythmisch stuk muziek gecomponeerd.

De Rode Paloeloe, die op 4 juli haar premiere beleeft, is ook een uiting van die culturele drang zowel voor de dansers, de schrijver van het verhaaltje als de componist.

Communisten-congres te PRAAG veroordeelt Joego Slavië

Praag. — Vijftig communistische partijen waren vertegenwoordigd op de openingsvergadering van het elfde congres van de Tsjechoslowaakse communistische partij, die te Praag werd gehouden. De belangrijkste delegatie was die van Rusland onder leiding van Alexis Kiritsjenko, lid van het presidium van het centrale comité der Russische communistische partij.

De vertegenwoordigers van de communistische pers werden tot de openingsvergadering toegelaten met uitzondering van de correspondent van het Joegoslavische persbureau Tanjoeg.

Viliam Siroky, de Tsjechoslowaakse premier, opende de vergadering en stippelde reeds aan het begin van zijn toespraak de koers der latere debatten uit door het „Joegoslavische revisionisme" aan de kaak te stellen.

„Dit congres — aldus spreker — zal het congres van de trouw aan de beginselen van het Marxisme-Leninisme zijn, zoals de jongste congressen van de Chinese en Bulgaarse communistische partijen zulks waren. Van het recente congres van de Joegoslavische partij kan men dit echter niet zeggen".

„Wij willen ons geenszins mengen in de binnenlandse aangelegenheden van Joegoslavië — vervolgde spreker — maar aangezien de Joegoslavische leiders niet bereid zijn van hun revisionistisch standpunt af te stappen en aangezien zij de Socialistische landen en de communistische partijen aanvallen, is het onze plicht te verklaren, dat het programma van de Joegoslavische communistische partij een verraad vormt jegens het Marxisme-Leninisme en de Imperialisten in de kaart speelt'.'

Sovjet-Unie zal een miljoen ton ruwe olie aan Argentinie leveren

Buenos Aires. — Uit betrouwbare bron is vernomen, dat de Sovjet-Unie een miljoen ton ruwe olie aan Argentinie zal leveren.

De prijs hiervoor is 2.32 dollar per barrel, inclusief vracht, hetgeen ongeveer 20% lager ligt dan de huidige prijs op de wereldmarkt.

Regeringskringen verklaarden, dat deze overeenkomst gelijk is aan die welke door de Sowjet-Unie met Uruguay is gesloten. Argentinië zal hierdoor nl. in staat zijn de eigen produkten — in het bijzonder wol — op compensatiebasis te exporteren. De compensatierekening vertoont thans een saldo van meer dan 7 miljoen dollar ten gunste van Argentinie.

De Sowjet-Unie zou in 1958 450.000 ton ruwe olie afleveren en het restant in 1959.

Oliekringen zeiden dat de overeenkomst was gebaseerd op een inschrijving, die de Argentijnse regering op 12 mei gelijktijdig in Buenos Aires en New York had open gesteld. De meeste buitenlandse olieconcerns hadden hierop ingeschreven. De officiele bevestiging wordt nog verwacht.

UNESCO-missie gaat Costa Rica verlaten

San José. — De missie van de Unesco in Costa Rica heeft „in principe besloten. het land te verlaten wegens een verschil van mening met het ministerie voor de nationale opvoeding. Over de aard van het geschil werden geen bijzonderheden verstrekt. Heden zou in het parlement van Costa Rica over deze zaak een interpellatie worden gehouden waarin het ministerie van opvoeding een uiteenzetting zou geven.

AUDRY HEPBURN „deed" Ned. paviljoen op EXPO

Brussel. — Audrey Hepburn heeft een bliksembezoek gebracht aan het Nederlands paviljoen op de wereldtentoonstelling.

Zij meldde zich bij een der hostesses van de Nederlandse afdeling die haar op haar tocht langs de verschillende inzendingen vergezelde.

Audrey Hepburn toonde veel belangstelling voor hetgeen Nederland op het gebied van de zeevaart presteert, maar vroeg ook honderd uit over de huishoudelijke artikelen die in de afdeling metaal staan geëxposeerd. Op de vraag van de hostess of zij zelf kookte antwoordde Audrey bevestigend.

Het bezoek duurde slechts een kwartier.

Koningin Juliana bracht een bezoek aan de Brusselse Expo. In het Nederlands paviljoen streelde zij de reeds alom bekende en bij het publiek geliefde geit, die ter ere van het koninklijk bezoek met een oranje lint getooid was.

Zijn er brieven van U bij?

Lijst no. 21 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.

BRIEVEN.

A. A. van Ark, L. Arets, Aquiles Arberto.
B. Inez Browne, Carlito Bicentino, D. A. B. Beichel, Rita Buchanan, Ivan Bryson, de Heer A. B. Beaumont, Mr. P. Britton(2), de Hr. C. v. Boven.
C. Keturah Cuffy, Cormin Currency, Jacinta Coffiel, William Crickre, Sr. en Señora Carlo, Julia Vecente Carme, Faild Cory, Ida Coffy, Ramona Cicilia, R. H. Castens, Miss Canedita, Angelica Cijntje.
D. Alexandrina Doran, Dorothy Ducrey, Mabel Duncan, Victor Domacasse.
E. Sra. Etna, M. J. Emanuels.
F. Emilia Frutaal, Francisco G. Figueroa, Mej. H. M. Felting.
G. Jullieta Goeloe, Maria Gonesch, Sipriano F. Geerman, Ruba Gumbs, Guellermo Gonzales, Petra M. Da Costa Gomez.
H. de Jongeheer C. de Haseth, Mrs. Alcira Haywood, Mr. Choo Hung Franklin S. Henriquez, Bernard Hyman, S. Hirschman, Familia Hill, Edwin F. Harts, Mohamed Hamud.
I F. Isidora.
J. Vera Janga, Anna Jansen, Geneva James, Mathilda James, Gwendolyn Joseph, Judith Joseph.
K. Berhard Komproe, Th. C. A. Komproe, W. H. Kenswict, Clemencia Kelly.
L. Ferreira de Lima.
M. De Heer Mambre, Maria Maduro Rosamelia Martijn, Sigried Molina, J. R. Mutucel, Mary Ann Menzies, Daniel O. Matthew, Angella Matthew, Anita Marchena Mr. G. Martines.
N. de Heer J. E. Nordmann.
O. Elizabeth Ogarro.
P. Crysma Parcial, Maria De Palm, Sergio Pestana.
R. Olivia Racherds, Anhela Ranes de Heer F. Rosevelt, Jonathan Reviere, de Heer Romer, mej. C Raglier, W. Raphaela, C. Rogers.
S. P. Schouten, Ediyh Schoop, Carmen Sluys, Jesus Sartina, H. Stoof (2), Marie Sniphout.
T. Leonora Taylor, Juff. Paret-Jean-Thiel, Senior G. E. Thomasia, Maria Da Conceicas Dos Tarros.
V. Mevr. Wed. Vermeer, C. P. N Verbist.
W. Esmond Welsh, H. S. Weyer, M Wolff, Alexandria Walters, Thomas Warner.

DRUKWERKEN.

A. Andrew Alexander, Edna Arvasian, Ellen Adams.
B. Beatriz Buttler, Mevr. M. Th. van Berckel, Fama E. Boer, Georgina Barton, J. A. Bokkes, L. T. Bogers.
C. Geraldine Verene Cadogan, Mabel Charles (5), Ignacio Celestino.
D. Florance Duggins, D. G. Dumper.
E. B. Th. Elias, Johanita Martina Eustacia, A. O. F. Elisabeth.
G. Ethel Gomez(2), Harold Willy Graig, K. Gollabin.
H. George Milton Henry.
Mej. M. Ignacio.
I. Mej. Ignacio.
J. Ena Jeffers, L. Jeuken, H. Johnson.
K. Lee Kim, N. Kooyman(2).
L. de Heer P. Laurens, A. v.d. Linden, H. J. Lijeman, Nora Virginia Louis.
M. A. Mascle, Herman Manner, J. H. Moen, Simon Major, P. Mohabier-Sing(2).
N. Ramiro Fermin Nicolas, Sophie Neijhorst.
P. Garnet Peterson, F. Paul, Rubia Pietersz.
R. Fitz Theophilus Roach, A. Royer, A. Reynierse.
S. H. da Silva(3), S. Silbiger, E. Schuurman(3), Luis Henrique Seferina, Juan C. de los Santos, Laureano Julian Salazar.
V. Petrus J. Valentijn, Rosalinda v.d. Vasconellos, E. A. Valerian, F. Visser, M. v. Veldhoven.
W. H. P. Egenwijs.
Y. W. H. H. Yzendreef, Ling Ying.
Z. Mej. A. Zanen.

POSTPAKKETTEN.

M. Ema Moris.
P. Portugease Handelsonderneming.
R. L. H. Rogers.

AANGETEKENDE STUKKEN.

A. Thomas de Aquino Adamus, Peter Adams, Albert Admiraal, de Heer V. Albertus, Georege Gerardo Alexina.
B. Francisco Abreu de Bairos, Señor Bachellir, Antonio Balbiani Th. A. C. Beaujon, A. W. Brakel, A. Balentine, E. Bonifacio.
C. Elvia Christina, Manuel Goncalves Chada, Oswald Chatloin, S. E. da Costa, P. Carolina, M. B. Catita.
D. Juan M. Dorothaal, Fam. van der Dijs, J. de Deugd, N. P. Dekker.
E. E. O. Elisabeth, G. Eleonora, C Elmondalek, Charles Emers.
F. Th. H. J. Feldberg, Johan Felicia, Miguel Felida, C. Flanders, de Heer Yun Fan, Jose Maria Frans.
G. Wilbert S. Geiselman, G. Gonzales, A. J. N. Ghering, W. G. Groeneschey, Fritz Gibson, Walter Gomez.
H. Enrigue Jacobo Hooyer, Sarah Hope, Elias Abdul Hamid, Juana M. D. Hernandez, J. Harms, R. N. Hatot, D. Hendriksen, M. I. Hering, G. S. Hueck, W. J. Haan, L. Hasett.
I G. A. Illidge, W. Isenia, Hendrik Eusebio Isenia.
J. A. de Jong, J. F. Jonkhout, Mevr. D. de Jong.
K. Alicia Klooster, W. Kouwenhoven, Dirk Koning.
L. Jacques J. Luysterburg, A. G. Libie, A. van Lit, C. H. Looman, E. C. Lovert.
M. Ulla Martin, C. Monte, G. H. Meyerink, R. L. Meyer, de Hr. F. Monsana, de Hr. J. Mercera, Pedro Martha, Paulus Vicente Martina, de Hr. F. Morge.
P. Donald Pieter.
Q. Antonio Quarton.
R. de Hr. F. Robles, G. J. Ringelestijn.
S. E. J. Silberie, Maurits Schouten, H. Scheurkogel, A. N. Sprock, Mevr. Arcadia Sambo, Crispn da Silva, S. Sedney.
T. Senior Trappenberg, Mercedes Antonio Thode, Lou Thansen.
V. M. P. Valderpoort, Francisco Vieira.
W. H. R. Waterfort. P. A. v.d. Werf, M. M. Wolf, J. W. Wagenaar, Gerrit Wammes, de Hr. W. Eillems.

De Gaulle's rede van 18 juni 1940 herdacht

Parijs. — Duizenden Parijzenaars hebben woensdag de plechtige herdenking van generaal De Gaulles redevoering van 18 juni 1940, waarin hij van Londen uit het Franse volk tot verzet tegen de Duitsers opriep, bijgewoond. Bij het graf van de onbekende soldaat onder de Arc de Triomphe ontstak de generaal zelf in een ceremonie, die vijf minuten duurde, de eeuwige vlam. Al zijn kabinetsleden, burgerlijke en militaire autoriteiten en familieleden van omgekomen verzetsstrijders waren aanwezig.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

52—39 De mannen van Durrah laten zich dat geen twee keer zeggen en een hevig gevecht volgt. Nials piraten vechten echter niet met animo, ze lijken vermoeid en het duurt dan ook niet lang, of Eric en zijn krijgeer hebben hen overwonnen. Juist als de Noorman met en zijn krijgers hebben hen overwonnen. Juist als de Noorman met „Hé, hé, dat is niet volgens de regels van een goede troep, om je strijdmakker het laatste eindje van een gevecht af te pikken, Noorman!" Ook zonder op te zien zou Eric weten, dat Svein in aantocht is. Erwin en de anderen komen nu eveneens dichterbij en na de begroeting vertellen zij hun wedervaren. Enige tijd geleden waren zij geland en stieten op Nialls piratentroep. Zij geraakten in gevecht en wisten de kerels terug te drijven. Erwin vraagt naar zijn moeder en Eric vertelt in korte trekken wat er allemaal gebeurd is, als hij tot zijn verbazing op hetzelfde ogenblik Winonah en de hele troep aanziet komen.

Hij treedt haar met een vragende blik tegemoet, maar voor hij iets in het midden kan brengen, heft Winonah met een twinkeling in haar donkere ogen de hand op en zegt: „Ik vond, dat het zo langzamerhand tijd werd, dat ik zelfstandig ging handelen, heer gemaal!" Allen lachen en een algemene hartelijke begroeting volgt. De vrolijkheid stijgt echter ten top, als Pum Pum zo statig als zijn kleine figuur dat toelaat, aan komt stappen een zwaard torsend, dat over de grond sleept. „Mij ook vechten", vertelt hij trots en het blijkt nog waar te zijn ook. „Nu allen weer gelukkig bij elkaar", zegt het ventje, verrukt rondziend. Eric glimlacht en knikt. Ja, ze zijn weer bij elkaar, gezond en wel.

Aranrod is nu Koningin van de Eilanden geworden. Met de schurken is afgerekend, de vijanden zijn verslagen en de Noorman en de zijnen kunnen met een gerust hart de overwintering tegemoet zien in het gebied van de Koningin van de Eilanden.

Einde.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Anna	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia .. .	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00, en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier ..	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00. en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19 00
Westpunt	5.00, en 8.30.	
Soto	5.00. en 8.00.	
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:

iedere zondag: S. Anna om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur

de 2e en 4e zondag van iedere maand op S. Familia

N.B. CRECHE: Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Anna: 6.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
S. Maria: 6.00 en 6.30 zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00).
Steenrijk: 6.00, 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 ...... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00. 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Gedoopt in de kerk van de H. Familie op 17 juni: Jean Henry; zoon van: P. L. Laboyrie en M. Rovers.

Gedoopt in de kerk te Groot-Kwartier op 15 juni: Gerardus Johannes Cornelus; zoon van: Lambertus Gerardus de Steur en Maria Elisabeth Rijppaert.

Gedoopt in de kerk te Groot-Kwartier op 17 juni: Ingrid Margarthe; dochter van Daniel Aloysius van Basten en Antoinette Johaana Maria Verheijen.

Klassieke muziek op de plaat

„La Gioconda" en „Gianni Schicchi"

La Gioconda" is het enige repertoire houdende stuk van Amilcare Ponchielli, die een der vele kleinere meesters van de Italiaanse opera was, levende omtrent het midden van de negentiende eeuw. Hij is niet oud geworden, zijn invloed heeft niet ver gereikt, ook niet tengevolge van het feit dat hij een leraar is geweest van veristen, die na hem kwamen, waaronder Puccini en Mascagni. Als goed, habiel vakman gaat hij wel met zijn tijd mee, in die zin dan vooral dat hij niet ongaarne het belang van zijn werk verhoogt met enkele verworverheden die zijn tijd heeft opgeleverd. Overigens meer formeel dan materieel en meer oppervlakkig dan tot de kern van de zaak doordringend.

Hij past een structuur toe, die men aan leitmotivische techniek verwant zou kunnen noemen, hetgeen in zijn dagen, en dan in Italië, een nieuwigheid van belang was. Het is geen echte leitmotivische techniek, want er wordt niets doorgecomponeerd en doorgewerkt. Maar hij legt in de structuur van zijn werk toch een zekere hoeveelheid herkenningsmotieven vast, die ook zoiets als een symbolische functie vervullen. Het levert een zekere dramatische vastigheid op, en er ontstaat een begin van psychologische uitdieping der scènes. Het is met gevoel en begrip gedaan, maar Ponchielli gaat er niet diep op in. Hij heeft deze techniek niet in haar volle betekenis doorzien, maar het is al van belang, dat hij er een zeker vermoeden van gehad heeft.

In het wezen van de zaak bleef hij een trouw romanticus van het oude slag. Een fors libretto met heftige „scènes à faire", een „plot", waarin de feiten de personen vooruit trekken in stede van de personen hun karakters verwezenlijken in de dingen, die zij ondervinden en die zij in zekere zin ook zelf veroorzaken. En dit geheel dan in een nummer-opera in vorm gebracht.

Victor Hugo heeft op de opera-componisten van zijn tijdperk sterke aantrekkingskracht uitgeoefend. Hij was een groot leverancier van zulke stoffen als zij voor hun opera's wensten. Ook Ponchielli heeft van hem geleend voor „La Gioconda", waarvoor Arrigo Boito het tekstboek schreef. De hoog begaafde schrijver der libretti voor Verdi's „Otello" en „Falstaff" kon natuurlijk in de oude stijl van de romantische nummeropera niet verder gaan dan de grenzen van het genre hem toelieten. Hij had behoefte aan een aantal verbeteringen van Rugo, maar hij beging daarbij weer een aantal nieuwe fouten, zodat de intrige per saldo niet alleen weinig geloofwaardig maar op sommige ogenblikken zelfs weinig begrijpelijk is geworden. Dit heeft de opera-romantici van Ponchielli's slag nooit veel kunnen deren, en zelfs voor Verdi zijn de gebrekkigheden van een tekstboek heel vaak geen hindernis geweest.

De liefhebbers van de Italiaanse operakunst kunnen nu „La Gioconda" op hun gemak in hun huiskamers horen op drie Decca-platen (LXT 5400-2) in een uitvoering van de Maggio te Florence met koor en orkest van deze muzikale organisatie onder leiding van Gianandrea Gavazzeni, die een fel en punctueel muzikant is. De bezetting laat niets te wensen over. De titelrol wordt vervuld door Anita Cerquetti, een van de jonge generatie Italiaanse sopranen. Zij was het, die toen enige maanden geleden Meneghini Callas in Rome schandaal maakte en wegliep, in haar rol stapte. Cerquetti beheerst dat typisch Italiaanse stemtype van dramatische coloratuur met meesterschap, ze heeft temperament en haar stem is machtig over een grote omvang. Een sterke hoofdrol. In feite heeft het stuk twee vrouwelijke hoofdrollen van gelijke importantie. De tweede wordt gezongen door de mezzo-sopraan Giulietta Simionato, die ook nu weer ontroert met haar volmaakte zangkunst, gedragen door een artisticiteit, die Giulietta Simionato plaatst in de beperkte kring van waarlijke musiciennes. In dat gezelschap van grote muzikanten hoort Mario del Monaco zeker niet thuis, maar hij heeft in ieder geval die prachtige heldentenor waarmee hij hard zingt, al is dat op zichzelf maar weinig interessant. Zijn capaciteit is wat groot voor de tamelijk bescheiden rol, die hij in dit stuk heeft. In zoverre komt hij niet geheel tot zijn recht. Volkomen op zijn plaats is de indringende, ruige bariton Ettore Bastianini in de marqué-rol van het stuk, die hij met sterke dramatische beeldingskracht zingt, evenals de prachtige bas Cesare Siepi de rol van de in de liefde bedrogen inquisiteur in dit zeventiende eeuwse Venetië. Men ziet, dat het geen geringe bezetting is, die hier is aangetreden. Deze voortreffelijke artisten spelen en zingen het stuk voor alles wat het waard is. Zijn waarde ontleent het inzonderheid aan ensembles en dramatische scènes met locaal gekleurde koren op de achtergrond. Ponchielli had veel gevoel voor dramatische situatie. Ook van hem heeft Verdi, die een hele voorafgaande ontwikkeling samenvat en op het hoogste plan zet, veel geleerd. Het oude repertoire van de Italiaanse opera is altijd weer zulk een onuitputtelijke bron van merkwaardige ontdekkingen, omdat men daaruit de volle traditie, die Verdi vervuld heeft, leert kennen.

Een buitengewoon welkome uitbreiding van het opera-repertoire leverde Philips met Puccini's komische eenacter „Gianni Schicchi" op één plaat (L 09000 L) vereeuwigd, in een uitvoering van het San Carlo Theater te Napels onder leiding van Francesco Molinari-Pradelli. Na de verknoeide opvoering, die de Ned. Opera van het stuk gegeven heeft, is het een verademing het weer in zijn ware klank te horen, zeer licht, zeer puntig en niet zelden spits, Molinari-Pradelli, die een intelligent opera-dirigent is, heeft de goede smaak het niet verder te drijven. Het wordt nooit scherp, het blijft in de stijl van de ironische muzikale comedie, waarin de sentimentele Puccini zichzelf overtreft. Er is net genoeg lyriek in het stuk als nodig is om de lyrische natuur van de opera recht te doen wedervaren. Ook dat houdt de dirigent binnen de perken. Hij heeft een nooit verflauwende vreugde aan de geestige, zinvol doorgewerkte motivische techniek, waarin Puccini het stuk geschreven heeft, aan zijn helder, jong geluid, aan 't loutere behagen in de grap van het spelen en zingen met zulk een voortreffelijke „plot".

Zijn artisten verstaan hem daarin geheel en al. Renato Capecchi is niet alleen een magnifieke bariton, hij stelt zich vocaal geheel in dienst van de dramatische uitbeelding. Hij speelt de rol met fantasie en stijlgevoel. Het zingen is middel, geen doel. Bruna Rizolli geeft de jeugdige straling van haar sopraan aan Lauretta; Agostino Lazzari is een sterke, jonge Italiaanse heldentenor, en een hele rij van voortreffelijke artisten vormt het klankrijke, scherpe type- [illegible] de leden der familie Donati. Divertissement van het beste soort.

PUCCINI

De toelichting van Leo Riemens in het zeer verzorgde album bevat de gebruikelijke lawine van archief-data, die merendeels alleen monomanen interesseren, doch geen woord over de zaak zelf, de partituur, het werk in de eigenlijke zin. De eenvoudige liefhebber zou meer gebaat zijn met zaakrijker toelichting dan de heer Riemens gewoon is te geven.

MOBACH

Anti-Russische demonstraties te Montevideo

Montevideo. — In de nacht van dinsdag op woensdag is in de hoofdstad van Uruguay, Montevideo een Molotof-cocktail naar de Russische ambassade geworpen, doch de brandweer wist door snel optreden te verhinderen, dat schade werd aangericht.

Woensdagochtend marcheerden honderden studenten naar de ambassade maar zij werden door de politie uiteengedreven.

Een poging om het ambassadegebouw met teer te besmeuren werd ook verijdeld.

Rede van DE GAULLE in Algiers goed ontvangen

Algiers. — De rede welke premier De Gaulle tot het Franse volk heeft gehouden, is in Algiers goed ontvangen. Een woordvoerder van het comité voor openbaar welzijn voor geheel Algerië verklaarde, dat het juist de redevoering was waarop men had gewacht.

Vooral met de uitspraak van De Gaulle, dat Frankrijk zo moet handelen dat Algerië altijd met lichaam en ziel met Frankrijk verbonden is, was men in Algiers ingenomen.

Men zag hierin een bewijs dat de premier instemt met de wens van de leiders in Algerië voor een volledige integratie op dit gebied bij Frankrijk. Ook de verklaring dat het stelsel van politieke partijen geen geschikt regeringssysteem vormt, vond veel instemming.

De actie voor de bouw van een seminarie in Suriname

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Het lekencomité dat zich bezig houdt met de bouw van een klein seminarie in Suriname heeft bekend gemaakt dat de eerste oproep om financiële bijdragen bijzonder goed gehoor heeft gevonden onder de katholieken en zelfs meer heeft opgebracht dan geraamd was. Toch is dit nog niet voldoende. Er zal nog meer werk verzet moeten worden om het ideaal te kunnen verwezenlijken.

POUJADISTEN blijven als fractie bestaan

Parijs. — De Poujadistische afgevaardigden in de nationale vergadering, die op een buitengewoon partijcongres te Angers vrijheid van handelen hadden gekregen, hebben besloten als fractie te blijven bestaan om de strijd voor de installatie van een hernieuwde republiek voort te zetten. Toen dit besluit werd genomen waren er 34 van de veertig leden van de fractie aanwezig.

—:—

Het hoofdkwartier van het Indonesische leger heeft later bekendgemaakt, dat regeringstroepen het vliegveld ligt ongeveer 15 km ten Noorden van Menado.

De hoofdmacht van de maandag gelande regeringstroepen zet haar opmars in Noordelijke richting naar het bolwerk van de opstandelingen tussen de opstandelingen en regeringstroepen worden gewisseld, al in Menado hoorbaar.

„A moon for the misbegotten" melodrama met grandioos thema

PAUL STEENBERGEN magiër in realiteit van het toneel

Men zal het echtpaar Myra Ward Paul Steenbergen alhier binnenkort kunnen zien in een stuk, waarmee deze twee ook voor het eigen publiek veel succes hebben geoogst, te weten „A Moon for the misbegotten" van de Nobelprijswinnaar Eugene Gladstone O'Neill, dat in de vertaling van Alfred Pleiter de niet geheel correcte titel „Een maan voor de misdeelden" draagt. Ook deze keuze moet als een bijzondere artistieke daad worden gezien. Het behoeft waarschijnlijk voor niemand herhaald te worden, dat O'Neill, in november 1953 na een smartelijk en langdurig lijden aan de ziekte van Parkinson overleden, in tweevoudig opzicht als Amerika's toneelschrijver nummer één wordt beschouwd: als de eerste die het Europese peil evenaarde en als de nog onovertroffene.

Zijn betekenis wordt in de vaklitteratuur fel omstreden. Men benadert die misschien het beste, door hem te karakteriseren als een reusachtig talent dat voor een genie wilde doorgaan. Hij mag dan niet altijd zijn kolossale ambities gerealiseerd hebben, elke poging daartoe is bijzonder boeiend. Hij was een vakman als Ibsen, met het psychologisch inzicht van een Pirandello of een Strindberg, maar zonder de dichterlijke zeggingskracht van een Shakespeare of (uit een jonger verleden) een Synge.

„Een maan voor de misdeelden" zou oorspronkelijk behoren tot een grootscheepse cyclus over de lotgevallen van een Amerikaanse geslacht tussen de jaren 1754 en 1932. Enkele delen daarvan zij helaas vernietigd door de schrijver in een vlaag van wanhopige neerslachtigheid, andere tot op zichzelf staande stukken verwerkt. Het onderhavige speelt op een boerderij in Nieuw Engeland in de twintiger jaren van deze eeuw. Het handelt over drie mensen: de pachter Phil Hogan en zijn dochter Josie, benevens de talrijke nietsnut James Tyrone, die onder invloed van maanlicht en whiskey hun innerlijk vrijwillig of tegen wil en dank blootleggen. Het meest interssante aspect hiervan is stellig het woeden van de erotiek als doodsdrift, zelfs duidelijk geformuleerd in de derde akte, waar het hele spel om begonnen is. Het ontleent zijn waarde aan de confrontatie van de chaotische elementen in de mens met de ritmische orde van de natuur. De geraffineerde strijd van Phil Hogan om het behoud van zijn boerderij is dan ook misschien het zuiverste en geloofwaardigste bestanddeel.

PAUL STEENBERGEN
die in „A moon for the misbegotten" optreedt.

Voor het overige is het een melodrama met een in wezen grandioos thema. James Tyrone heeft in de trein, die het stoffelijk overschot van zijn moeder naar het kerkhof bracht, haar nagedachtenis geschonden met een meisje van de vlakte. Hij is sindsdien niet meer nuchter geworden. Zijn betekenis aan Josie tijdens een samenzijn onder romantische bedoelde omstandigheden, mag hem niet baten. Hij blijft de gevangene van zijn schuldgevoel. Zijn geestelijk exhibitionisme verijdelt onherroelijk iedere mogelijkheid van lichamelijk contact. Men ziet het: dat is nogal wat..... Men heeft dit als typisch Amerikaans gekenschetst: de primitieve vrees voor de vrouw. Daarbij komt dan een uit veel Ierse litteratuur bekende motief, waarbij men moet bedenken dat O'Neill van Ierse afkomst was: het verlangen naar de vrouw als maagd en moeder tegelijk. Deze ambivalentie treedt bij James Tyrone ook naar buiten, doordat hij zich weerstandsloos aangetrokken voelt tot het liederlijke leven met meisjes van lichte zeden in de grote stad, dat hij hartsgrondig verafschuwt. Zijn „wedergeboorte" in de liefderijke schoot van Josie mislukt dan ook volkomen, omdat hij (dat wil zeggen: zijn betere ik) al gestorven is. Deze James Tyrone is een naamgenoot van een der hoofdfiguren uit het duidelijk autobiografische stuk „Tocht naar het duister" (A long day's journey into night) en mag vermoedelijk met hem vereenzelvigd worden als de broer van de schrijver. Het is echter even duidelijk, dat O'Neill tevens een deel van zijn eigen wezen in hem belichaamd heeft. Uiterlijke gelijkenissen met omstandigheden uit zijn jeugd wijzen daar trouwens op. „Een maan voor de misdeelden" doet overigens sterk denken aan zijn meesterwerk „Desire under the elms" (Begeerte onder de olmen) uit 1920 ongeveer.

Bij deze enkele opmerkingen wil ik het laten. Het is niet mijn bedoeling iemand een vooroordeel op te dringen aangaande een stuk, dat ondanks het sentimentele realisme in de dramatische hoogtepunten treffend tot de verbeelding spreekt. Enige geforceerdheid en een kwasi-dichterlijkheid doen afbreuk aan de spanning. Maar de volle grootheid van zijn beperkt kunstenaarschap (en daarvoor kan men toch altijd nog negen tiende van het internationale repertoire voor cadeau krijgen, wat mij betreft) heeft O'Neill ook in dit stuk ontroerend geopenbaard: het oproepen van de grauwe morgenschemering na de eigenaardige maannacht, waarin zielige verbondenheid triomfeert over perfide berekening. De evocatie van de kalmerende, beschermende gezindheid van „moeder" natuur is grandioos, evenals de suggestie van een egoistische liefde als dorst na een verstikkende droogte.

Paul Steenbrgen vervult de rol van James Tyrone op onvergetelijke wijze. Hij is een buitengewone karakterspeler met een zeldzame integriteit, die de toeschouwer tot onvoorwaardelijk geloof weet te dwingen, misschien juist door de vereenvoudiging van iedere figuur, die hij krijgt uit te beelden, tot de diepste kern van waarheid als basis voor de zorgvuldig gedetailleerde opbouw. Hij is een meester in de miraculeuze transformatie. Bij zijn opkomst al ziet men zijn gehele achtergrond in één oogopslag.

In de bekentenisscène blijft de troosteloze verlopenheid op zijn gezicht te lezen. Men spreekt wel eens (met name naar aanleiding van Italiaanse films) over magisch realisme. Zo'n magiër in de werkelijkheid van het toneel is Paul Steenbergen, die deze voorstelling tevens regisseert.

De gecompliceerde Josie is een ontroerend mooi getekend karakter. Met forse grootspraak over gefingeerde amoureuze avonturen en haar slechte reputatie verbergt zij haar ware gevoelens, deze daarmee echter tegelijk onthullend. Myra Ward heeft sublieme schakeringen gevonden om de verschillende stemmen als van één wezen afkomstig te doen klinken. O'Neill heeft in de toneelaanwijzingen deze vrouw nauwkeurig uitgemeten in de meest letterlijke zin, met vermelding van de omvang van haar robuuste verschijning en de maat van haar grote voeten. Aan die eisen kan de actrice niet voldoen, maar zij weet met een knappe plastiek toch aandoenlijk de gewenste indruk te maken. En men lette eens op hoe doeltreffend zij de uitingen van bitse humor weet te plaatsen! Al zal het stuk ongetwijfeld verschil van mening en appreciatie uitlokken, het is een der voornaamste werken van de hedendaagse toneellitteratuur in een sterke opvoering en als zodanig een artistiek levend document van deze tijd.

David Koning.

—:—

New York. — De Amerikaanse mevrouw Frank Williams won verleden week duizend dollar, door 38 uur achter elkander te blijven spreken.

Mevrouw Thomas Iuliucci, echtgenote van een kolonel van het Amerikaanse leger, verklaarde onmiddellijk daarna: „Dat kan ik ook en beter". Zij maakte haar woorden waar, door 53 uur achter elkander voor de microfoon van een plaatselijk radiostation aan het woord te blijven. Zij mag zich thans „'s werelds beste langspreekster" noemen. —

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3189 Toen heer Bommel tenslotte het hotel bereikte was hij geheel uitgeput door het gesleep met zijn stenen benen. Maar het prettige gebabbel van zijn loop-pratertje gaf hem de kracht om ook nog de trappen te beklimmen.

„Het gaat héél goed!" riep het ding opgewekt. „Stap, stap — kijk eens hoe goed het gaat! Trappen klimmen is héél heilzaam! Het versnelt de bloedsomloop en wakkert de ademhaling aan! Ach, wat gaat dat prachtig".

„Wilt u niet even rusten?" vroeg Tom Poes, die het getob zorgelijk aanzag.

„H-het -ggaat héél goed!" hijgde heer Ollie met een zielig lachje. „Trappen k-klimmen is heel heilzaam v-voor m-me, dat zie je t-toch?"

„Hh", zei Tom Poes. „De dokter zei anders dat u rust moest houden. Rust en nog eens rust, zei hij. En dit lijkt er niet veel op".

„Je denkt negatief", hernam heer Bommel. Hij was nu boven aangekomen en hield even halt om diep adem te halen.

„Men moet altijd goed denken", riep het loop-pratertje uit. „Van slecht denken wordt men ziek. Goed denken is prettig — daar wordt men beter van".

„Precies wat ik bedoel", beaamde heer Ollie, naar zijn kamer stampend. Doch toen hij zijn bed bereikt had was hij aan het einde van zijn krachten.

„Ik weet het niet", prevelde Tom Poes, de gordijnen sluitend. „Die zogenaamde professor met zijn malle apparaten lijkt me een kwakzalver toe. Dit kan nooit goed aflopen".

„Je moest je schamen, jonge vriend", zei heer Bommel met matte stem. „Door dat soort gepraat vererger je mijn kwaal".

„Luister niet naar hem!" riep het loop-pratertje haastig. „We gaan nu fijn slapen. Ach, wat zullen we héérlijk slapen na zo'n prettige wandeling.!"

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

38

Ik schaterde het plotseling uit van het lachen en 'k kan u niet zeggen hoe goed me dat deed. Het was of alle problemen, alle bekommernissen, alle teleurstellingen en mislukkingen schoksgewijs uit mijn gemoed werden verdreven. Deze vrolijkheid lijkt me op dit moment zelf ook wel wat overdreven maar ik moet er aan toevoegen, dat men gemakkelijker lacht om een halve grap in een drama dan om een hele serie grappen in een klucht: het was al zo lang geleden, dat ik me eens echt plezierig gestemd had gevoeld.

„Maar mijnheer Pastoor," bracht ik er moeizaam uit, „er is immers geen enkel meisje uit de boerenstand, dat wil trouwen met een boer zonder [illegible]!"

Nog steeds zat pastoor Bouwman te knikken, alsof hij ten hoogste voldaan was.

„Ik geef je een jaar de tijd om uit te kijken," hield hij ernstig vol. Zijn ernst kalmeerde me enigszins.

„Maar ik heb helemaal geen toekomst als boer... Alles gaat er op wijzen, dat ik een andere richting zal moeten kiezen."

De priester stond op.

„Ik moet tot mijn spijt naar een vergadering," sprak hij, „maar onthoud één ding goed, Johan: jij blijft boer. Hoe dat verwezenlijkt moet worden, weet ik nog niet. Maar wel weet ik, dat het verlangen naar een gelukkig huwelijk ongekende krachten in de jongeman kan los slaan. Mag ik op je rekenen?"

„Ik zal het in ieder geval proberen, pastoor..."

„Akkoord."

Bij mijn afscheid meende ik niet anders, dan dat ik had toegegeven aan de gril van een oud man.

Wat zou mijnheer Paashuis wel zeggen, als hij me hier zag zitten op de boot met een pen in mijn handen!

Mijnheer Paashuis was mijn taalleraar op de H.B.S. Vijf jaar lang heeft hij er op aangedrongen, mezelf te bekwamen in de journalistiek of zoiets.

„Man, jouw pen is geld waard!", placht hij te zeggen...

Ik kan het ook niet helpen, beste leraar.

Mijn boerenhart heeft te luid gesproken. Verder dan een artikeltje in het boeren- en tuindersblad zal ik het nooit kunnen brengen...

We zwerven nu ergens op de Indische Oceaan. Het is hier niet zo heet als ik verwacht had. Maar och, wie heeft er, liggend in een luie stoel, last van de warmte?

Wat hitte betekent merk je pas tijdens de oogst, als de zon je te lijf gaat, terwijl je over geen ander wapenschild beschikt dan een strooien hoed en een nat boezeroen. Ieder jaar weer lijkt het, of de zon de boer wil beletten, dat hij haar de gewassen ontrukt, die ze met haar eigen stralen heeft gevoed. O ja, ik heb op mijn akkers in Nederland meer zweetdruppels neergeteld dan op mijn tocht door een tropische zee.

Intussen is dit maar een eentonig traject.

Het eerste gedeelte van de reis was veel aantrekkelijker. Wat vooral een onbeschrijflijke indruk op me heeft gemaakt, is het aanschouwen van de berglandschappen langs de Middellandse Zee.

In wat voor vlak land ben ik geboren?

Achtentwintig jaar heb ik geleefd zonder een berg te zien...

Er zit iets geweldigs, iets groots en ruigs in het aanschouwen van een berg. Iets wat geheel met mijn natuur overeenkomt. Ik zou het, dunkt me, als een levenstaak willen aanvaarden, een berg met de grond gelijk te maken. Met zulk een woestenij zou ik mijn kracht willen meten. Ik heb bergen gezien met toppen als van gestold metaal. Zo'n stomme geweldenaar te kunnen bestormen...

Maar kom, ik moet voort met mijn verhaal. In Aden hebben we enig oponthoud gekregen vanwege een motorstoring, en zodoende kon ik mijn achterstand op het tijdschema wat inlopen. Er bestaat nu een redelijke kans, dat ik nog vóór het einde van mijn zeereis een punt achter dit werk kan zetten.

En dan gaan we voorgoed aan de slag.

Jettie Simons heb ik nog eenmaal gesproken, heel vluchtig maar. Bij die gelegenheid heb ik haar mijn excuus aangeboden en zij heeft dat aanvaard. Wij zijn als vrienden gescheiden. Per 1 juli vertrok ze voor goed uit ons dorp. Of ze nog in contact stond met mijn vriend Kobi van Gurp, kon ik niet te weten komen, want Kobi had zich geheel van mij afgekeerd. Ik vond dit heel erg; tenslotte droeg ik van alles de grootste schuld. Maar hij wilde van geen enkele toenadering weten.

Zijn betrekking bij de Boerenleenbank gaf hij op, nadat hem in de stad een plaats was aangeboden op een accountantskantoor. Daarmee sneed hij de laatste draad door, die hem tot dan toe met het boerenleven verbonden had.

Zoals gezegd, had pastoor Bouwman de raad gegeven, zo spoedig mogelijk uit te zien naar een degelijk boerenmeisje.

Die raad lijkt misschien vreemd, en zeker is hij niet in staat, een romantisch gemoed te bekoren.

Maar de toekomst heeft geleerd, dat pastoor Bouwman goed gezien had: mijn gevoelens voor Jettie Simons gingen niet diep.

En daar is meer.

Toen pastoor Bouwman mij zijn raad gaf, volgde hij een nuchtere boerengewoonte. In onze kringen hecht men lang niet zoveel waarde aan een opwelling van verliefdheid als in burgerkringen. Dat is te begrijpen. De burger raakt verliefd, koopt zijn meubeltjes en trouwt. Indien alles normaal verloopt, kan het binnen een of twee jaar gebeurd zijn.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE FILM

DE
OPERA
DE
GAULLE
IN
AL-
GE-
RIJE

Rome. — De 55-jarige Italiaanse amateur-boeienkoning Francesco Macca heeft te Guastalla aan de Po de grootste prestatie van zijn loopbaan verricht. Hij liet zich aan handen en voeten gebonden in een met stenen verzwaarde en dichtgebonden zak in de rivier werpen. Binnen 15 seconden had hij zijn boeien verbroken en kwam hij, onder het gejubel van de duizenden toeschouwers, weer boven water, waar vrienden zich gereed hadden gehouden om hem na te duiken, als hij er niet in geslaagd zou zijn zich binnen een halve minuut te bevrijden.

HINDOSTANEN en INDONESIERS vormen in Suriname samen een Aziatische meerderheid

Problemen voor mensen die ver van huis een tweede vaderland vonden

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Uit onze artikelen van de laatste tijd die door de momenteel aan de gang zijnde verkiezingsstrijd helaas bijna uitsluitend politiek betroffen) heeft de lezer stellig de indruk gekregen dat er in Suriname twee grote groepen immigranten zijn, waarmee de politici ernstig rekening houden — de Hindostanen en de Indonesiërs.

Deze indruk is juist. Het is in feite zo dat deze twee minderheden tezamen een Aziatische meerderheid vormen in dit Zuidamerikaans land.

Op het ogenblik zijn de Hindostanen bijna even talrijk als de Creolen (waaronder vooral het negroïde element verstaan moet worden). Beide groepen zijn om en nabij 75.000 koppen sterk. De Indonesiërs tellen ruim 40.000 mensen.

Het is wellicht dienstig om de Antilliaanse lezer nader kennis te laten maken met twee zulke belangrijke groepen in dit deel van het koninkrijk.

Nadat in 1863 de slavernij was afgeschaft bleek spoedig dat de vrij geworden negers niets moesten hebben van de plantagearbeid die zij onder zulke mensonterende omstandigheden gedwongen hadden moeten verrichten. Suriname was evenwel een land dat leefde van de opbrengst der plantages. Om de plantages in bedrijf te houden werden contractarbeiders uit het toenmalige Brits Indië en Nederlands Oost Indië aangevoerd.

Het begon in 1873 met coolies uit Brits Indië. In totaal werden er 34.000 aangevoerd ,waarvan 11.641 na afloop van hun contract repatrieerden. Ze werden gemakshalve koelies genoemd, een term die in het Surinaams spraakgebruik een ongunstig scheldwoord werd.

De Hindostanen waren ijverige lieden. Na afloop van het contract bleven de meesten in Suriname als zogenaamde kleine landbouwers. Ze kochten lapjes grond en wierpen zich op de rijstcultuur. Erkend moet worden dat zij eigenlijk het land hebben opengelegd. Op de meest afgelegen en ongezonde plaatsen verrezen hun palmblader hutjes. Onvermoeid zwoegden ze in de zwampen om rijst te planten. Ze leefden in een ruimte met een moger koetje en een stinkend geitje.

Niemand hield van deze ploeteraar met zijn vreemde lawaaierige muziek zijn van olie glazenden haardos, zijn grenzeloze zuinigheid en alles overwinnend doorzettingsvermogen. Er is een wrange grap, een erg oude, dat er hulp geroepen werd voor een verdrinkingsgeval. Wie is het, werd er gevraagd. Het is niet iemand, het is een koelie; luidde het antwoord. De pointe van de mop is een onvertaalbare woordspeling in het woordje „soema" dat zowel het vragend voornaamwoord wie betekent als het zelfstandig naamwoord iemand.

Rijstplantend liep de Hindostaan bilharzia op, een dodelijke zwampworm ziekte. Maar hij gaf het niet op. Mede door zijn zuinigheid raakte hij ondervoed en kreeg een chronische bronchitis-hoest. In het Surinaamse spraakgebruik hoest je als een oude koelie, wanneer je een hardnekkige hartverscheurende hoest hebt.

Niet gelust werd de Hindostaan een onzeker, kruiperig mens.

Maar in 75 jaar tijd is dat alles anders geworden. De Hindostaan van heden ploetert niet meer in de bilharziazwamp, hij rijdt er met een tractor door. Zijn hutje werd een herenhuis. Zijn zoon die niet voor de landbouw voelde is advocaat, chirurg en apotheker, noem maar op. Hij is sterk verwesterd en dit proces schrijdt nog voort.

Door haar natuurlijke aanwas zal de Hindostaanse groep over enkele jaren nummeriek de grootste in Suriname zijn. De huidige Hindostanen hebben verkozen de weg van samenwerking met de creolen op te gaan. De Verenigde Hindostaanse Partij werkt reeds enkele jaren samen met de Nationale Partij Suriname. Men predikt samenwerking om de bevolkingsgroepen tot één natie te smeden. Het is te hopen dat dit streven succes heeft.

De eerste Indonesiërs kwamen in 1890 in Suriname aan, in totaal werden ruim 23.000 aangevoerd. Velen bleven na hun contracttijd in Suriname en er zijn er nu ruim 40.000 in het land. Over deze groep hangt iets tragisch. In tegenstelling tot de Hindostanen lukte het de Javanen niet zich omhoog te werken. Ze bleven meestal op de plantages een kommervol bestaan leiden, hadden veel te lijden van de blindmakende trachoom en de lichaamverminkende framboesia.

Indolent als ze zijn namen de Javanen er genoegen mee net genoeg arbeid te verrichten om genoeg te verdienen om het noodzakelijkste te kunnen aanschaffen en af en toe goede sier te maken. Zijn kinderen zond de Javaan niet naar school. Zijn mooie dochters vonden hun weg naar de straten van Paramaribo.

Er wachtte hem nog verwarring en frustratie. Toen de Repoebliek Indonesie haar souvereiniteit kreeg, moest hij kiezen: opteren voor het Nederlanderschap of de Indonesische nationaliteit. Zijn keuze was niet gemakkelijk want politieke leiders hadden in zijn gelederen verwarring gesticht. Om politieke eisen af te dwingen hadden de leiders gepredikt: wij keren terug naar Indonesië. Nu werd hem voorgehouden dat hij Indonesië moest afzweren. Onder de leiders zelf brak een machtsstrijd los en de gevangenisdeuren gingen open.

De indolente, ontwikkelde Javaan begreep er niet veel van. De laatste jaren hebben Zending en Missie zich meer met deze mensen bezig gehouden en zorgen zij dat meer Javaantjes die kunnen leren in elk geval de school bezoeken. Het consulaat van de Repoebliek ontplooide enorme sociale en educatieve activiteit onder de Javanen, maar het consulaat werd enkele maanden geleden gesloten als tegenmaatregel op het sluiten van Nederlandse consulaten in Indonesië.

Door de activiteiten van Zending, Missie en het nu gesloten consulaat schijnt het dat deze bevolkingsgroep eindelijk aan het ontwaken is.

Maar de Javaan zal nog in geen jaren zulke ontwikkelde leiders hebben als de Hindostaan.

Als een vreemdeling Suriname bezoekt is een van de schilderachtige dingen die hem treft altijd de kleurrijke, mooie klederdracht van de Javanen en Hindostanen. Hoe mooi beiden ook zijn, ze duiden op een ernstig probleem voor het land — het probleem van twee Aziatische minderheden die tezamen een meerderheid vormen.

Internationaal kunstcentrum in JAPAN

Tokio. — De Japanse nationale commissie van de Internationale Vereniging van Beeldende Kunsten heeft plannen om een internationaal kunstcentrum te stichten. Het zal dienen als tehuis voor Japanse en buitenlandse kunstenaars en tevens als cultureel en dokumentair centrum. De kosten van de stichting worden geschat op 165.000 dollar, die door de Japanse nationale commissie worden gedragen.

De Japanse nationale commissie is een van de 41 afdelingen, die de internationale vereniging in de loop van haar vierjarig bestaan heeft opgezet. Zij zelf is gesticht door de UNESCO.

De Chileense nationale commissie houdt in juli een discussiebijeenkomst in Santiago, waaraan kunstenaars uit geheel Latijns-Amerika zullen deelnemen.

Ter gelegenheid hiervan wordt een expositie voorbereid van de synthese der beeldende kunsten (het gezamenlijk gebruik van de schilderkunst, de beeldhouwkunst en de architektuur).

Op het in 1960 te Wenen te houden congres van de internationale vereniging zal de nadruk worden gelegd op het aandeel van de vereniging in het UNESCO-projekt betreffende de wederzijdse waardering van oosterse en westerse culturen.

—:—

Londen. — Een commissie van bisschoppen, dokters en professoren, die vijf jaar geleden door de aartsbisschoppen van Cantebury en York was opgericht, heeft na een studie van vijf jaar in een verslag over genezingen door het geloof de mogelijkheid van wonderbaarlijk genezingen weliswaar niet verworpen, doch ernstige kritiek geleverd op de leer der Christian Science en genezingen door Spiritisme, handoplegging e.d. —

Staten van de Nederlandse Antillen

Vergadering op DINSDAG, de 24ste juni 1958, des morgens om 9 uur

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies.
3. Bespreking van de wenselijkheid het Statuut en andere rijkswetten te herzien.

De Griffier,
F. D. van GRIEKEN

Administratie van Financiën

VERJARING

De Administrateur van Financiën vestigt er de aandacht op, dat alle vorderingen ten laste van de Nederlandse Antillen wegens leveringen e.d. gedaan gedurende 1957 en de eerste 3 maanden van 1958 voorzover deze betrekking hebben op de dienst 1957,

vóór 30 juni a.s.

schriftelijk bij de betrokken instanties moeten zijn ingediend.

Vorderingen na genoemde datum ingediend, zijn ingevolge art 35 van de Comptabiliteitslandsverordening verjaard.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 18.30 tel: 2307
Van 18.30 — 7.00 J. N. F. Jung tel: 3209—2307
B.g.g. tel: 2400

Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2, Weis afo tel: 43351
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.
E. A. Wegman tel: 4446

Geneeskundige Dienst:
Dr. de Loos tel: 4447
b. g. g. tel: 2409

Weekendwacht Suffisant.
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer H. M. van Delden kunnen worden opgebeld onder no: 43188.
B. g. g. nad. inl tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
Zat: N. Schermer tel: 3354
Zond. G. H. van Leeuwen tel: 2054

Scheepsagentschap
Van 7.30 — 18.00 tel: 2458—2551
Van 8.00 — 8.00 N. Schermer tel: 3354
Van 8.00 — 8.00 G. H. v. Leeuwen tel: 2054

Dok Afdeling:
1an 12.30 — 17.30 tel: 2276/2098 H. Ruytenberg
Van 17.30 — 7.30 A. de Kater tel: 2096

Theater Asiento
Zat. „Spanish Affair"
Zond. „A man is ten feet tall"
Toegang uitsluitend voor leden en introducees

EILANDGEBIED CURACAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zal namens de Landsregering op donderdag 26 juni 1958 des voormiddags om 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek no. 356: Het leveren en installeren van 7 stuks airconditioning-apparaten t.b.v. de rechterskamers en de kamer president van het Hof in het Stadhuis, alhier.

Een omschrijving, waarin de specificatie, alsmede de leveringsvoorwaarden zijn aangegeven, is verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

**Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
ir. H. de KIEWIT.**

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao, maakt bekend, dat alle personen van NEDERLANDSE nationaliteit die langer dan 15 jaren onafgebroken in de Nederlandse Antillen verblijven, de door hen gestorte depositobedragen kunnen terugontvangen, waartoe zij zich op werkdagen behalve op zaterdag, tussen 8.00 en 11.30 uur of tussen 13.30 en 15.00 uur kunnen vervoegen op het Bureau van de Vreemdelingendienst, Handelskade 9 a., onder overlegging van hun paspoort en depositokaart.

**Willemstad, 21 juni 1958.
De Gezaghebber van het eilandgebied Curaçao,
M. P. GORSIRA.**

Twee lijken van slachtoffers Hoek van Holland-ramp aangespoeld.

Hoek van Holland. — Twee van de drie nog vermiste slachtoffers van de scheepsramp bij Hoek van Holland, waarbij de Noorse tanker Artemis na een aanvaring in brand vloog, zijn aangespoeld.

De dactyloscopische dienst is nog doende, de stoffelijke overschotten van de bij Hoek van Holland aangespoelde mannen te identificeren. De lijken vertonen brandwonden.

De namen der drie vermiste schepelingen zijn: matroos per Holmesland (Noor, 20 jaar), scheepsjongen Thor Loying (16 jaar, Noor) en lichtmatroos Erik Palle Thor Gersen (18 jaar, Deen). Het eerste slachtoffer werd om zeven uur gevonden, het tweede om tien uur.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Ten Bestuurskantore, Scharlooweg 35, wordt op 31 juli 1958 te 11 uur v.m. een openbare inschrijving gehouden voor het leveren van

apparatuur voor het keuren van motorrijtuigen

Omschrijving waarin de specificatie van het te leveren apparatuur is vermeld, alsmede de leveringsvoorwaarden, zijn vanaf 23 juni 1958 verkrijgbaar ten Bestuurskantore.

**Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
H. de KIEWIT**

Opleiding tot Beroepsofficier

bij de Koninklijke Marine, de Koninklijke Landmacht en de Koninklijke Luchtmacht

De ouders of voogden van jongelieden, die dit jaar het einddiploma van de afdelingen HBS-B of HBS-A hopen te verwerven en die in aanmerking willen komen voor één der bovengenoemde opleidingen in Nederland, beginnende in september a.s., kunnen daartoe een verzoek indienen bij de minister van marine, respectievelijk de minister van oorlog.

De verzoeken (ook die om plaatsing bij de landmacht en luchtmacht), moeten vóór 1 juli 1958 worden ingediend bij de commandant der zeemacht in de Nederlandse Antillen.

Overtocht- en verlooffaciliteiten voor landskinderen en gewortelden,

Diploma's behaald in 1956 en 1957 zijn onder bepaalde voorwaarden eveneens geldig.

Inlichtingen verkrijgbaar bij het commandement der zeemacht, telefoon 11356.

De Voetbalwereldkampioenschappen in ZWEDEN

Interessante ONTMOETINGEN in HALVE FINALES

BRAZILIE - FRANKRIJK duel van onbekende verwachtingen

Goteborg. — De halve finales voor het voetbal-wereldkampioenschap brengen enerzijds Zweden-Duitsland en anderzijds Brazilië — Frankrijk in het veld. De Zweden en Duitsers zijn reeds oude bekenden van elkaar maar telkenmale eindigden hun ontmoetingen met een zeer enge score.

In 1934 schakelde Duitsland de Zweden uit in de kwartfinale in Italië met 2-1. Van recentere datum zijn het 2-2 gelijkspel op 39 juni 1956 te Stockholm en de 2-1 Duitse zege op 29 november 1957 te Hamburg.

Daarentegen zijn Brazilië en Frankrijk nimmer tegen elkaar uitgekomen noch om de wereldbeker noch in een vriendschappelijke wedstrijd.

De ontmoeting Brazilië — Frankrijk wordt daarom met groter belangstelling tegemoet gezien dan die tussen Zweden en Duitsland vanwege de onbekende verwachtingen.

Indien de Fransen, die tot dusver de verbazing hebben opgewekt door hun werkelijkheidszin en hun doeltreffendheid, hetzelfde geluk hebben en hun vorm behouden, zullen zij aan hun tegenstanders hoge eisen stellen. De inspiratie en verbetenheid van de Fransen zullen voor de „Cariocas" gevaarlijker blijken dan de methoden van de Engelsen, Russen en Welshmen. Maar de Fransen, die de paradox met plezier hanteren, zijn tot het beste en het ergste in staat. Zij vormen een samenhangende ploeg, waarvan de uitblinkers van het ogenblik zijn het binnentrio Kopa-Fontaine-Piantoni, dat gesteund wordt door twee buitenspelers van klasse: Wiesnieski en Vincent.

De Brazilianen van hun kant zijn volslagen virtuozen, die, veelal onbewust, hun tegenstanders belachelijk maken. Dit was het geval in de wedstrijd tegen Rusland, waarin menigmaal Didi, Vava en bovenal Garrincha wonderen verrichtten tegenover hun onthutste rivalen.

Deze individuele virtuositeit keert zich niettemin tegen Brazilië en zijn falen in de vorige tornooien om de wereldbeker moet in de eerste plaats worden toegeschreven aan zijn onwetendheid van het collectief karakter van voetballen. In het huidige tornooi echter heeft de Braziliaanse ploeg onder leiding van Vicente Feola een samenhangend spel te zien gegeven met volledig behoud (zoals het geval was tegen de Russen) van de persoonlijke hoedanigheden van haar spelers. De individuele verrichtingen zijn minder talrijk en zijn gericht op de samenhang van het ploegverband. Deze evolutie heeft zich niet zonder feilen voltrokken. In hun eerste wedstrijd tegen Oostenrijk hielden de Brazilianen zich strict aan hun instructies. Zij hadden succes, doordat hun tegenstanders het geluk niet aan hun kant hadden, maar tegen Engeland was het iets anders. De dwarsschoten en frontale doorbraken liepen vrijwel alle dood op een defensie die met een meesterhand door Billy Wright werd geleid.

De samenstelling van de Braziliaanse voorhoede baart de grootste zorg, omdat haar prestaties vaak nul zijn wegens een overdaad aan tierlantijntjes. De beste aanvalslinie werd verkregen in de wedstrijd tegen Rusland en bestond uit de onvergelijkbare Garrincha, Didi, de spelleider, Vava, de katachtige middenspeler, het wonderkind Pele en de doelmatige buitenspeler Zagallo.

De „Cariocas" legden zich toe op korte passen en snelle doorbraken over de rechter- of linkervleugel door drie man en die telkens werden opgebouwd door Didi. Het is niet zonder reden, dat de voetbaldeskundigen zeggen, dat Didi de grondlegger is van het Braziliaanse succes.

De blessure van Vava stelt trainer Feola intussen voor een probleem, daar de afwezigheid van deze speler de Braziliaanse aanvalslinie weleens zou kunnen desorganiseren.

De opstelling van de spelers op het veld zal vermoedelijk dezelfde zijn als in vorige jaren: vier voorwaartsen: de twee vleugelspelers **Garrincha en Zagallo**, en de twee binnenspelers **Vava en Pele**; twee middenspelers **Didi en Dino**; vier verdedigers: de twee backs **Sordi en Nilton Santos**, de spil **Nellini** en de halfspeler **Orlando.**

Didi en Dino hebben een belangrijke verbindingsrol en tot nu toe is het geen van de tegenstanders van Brazilie gelukt hen te bedwingen, hetgeen tot gevolg zou hebben, dat de voorwaartsen geen aanval kunnen opbouwen.

De defensie is de sterke troef van de Braziliaanse ploeg en tot dusver is zij de enige, die geen doelpunt heeft toegelaten.

Doelman Gylmar gaat op de klassieke manier te werk. Tijdens een aanval van hun tegenstanders treden de Braziliaanse verdedigers niet individueel op, maar vormen een defensiegordel. De grote snelheid waarmee zij tussenbeide kunnen komen, stelt hen in staat onhandelbaar te lijken. In vorige wedstrijden heeft men meermalen kunnen zien, hoe de backspelers Sordi en Nilton Santos de vleugelspelers van de tegenstander volkomen verrasten. Nilton Santos is bij verre de beste speler in de verdediging. Hij is ook even goed in de tegenaanval en neemt een werkzaam aandeel in de aanval.

Tegenover zulke tegenstanders hebben de Fransen op individueel technisch peil met uitzondering misschien van Kopa niets in te brengen. Op tactisch gebied kunnen zij door hun talent voor improvisatie de Zuidamerikanen ongerust maken, maar zij zullen twee grote problemen moeten oplossen, waarvan in de eerste plaats **Didi bedwingen;** Jean-Jacques Marcel zou deze taak aan kunnen, als hij zich niet laat beheersen door zijn offensief temperament. Het tweede probleem bestaat hierin de **snelheid van Garrincha tenniet te doen** door een even snelle back op te stellen. Indien deze laatste beseft, dat Garrincha zijn gehele spel baseert op zijn snelheid en dat zijn „dribble" altijd naar rechts voert, zou hij de briljante Braziliaanse buitenspeler in bedwang kunnen houden.

Dit zijn maar de twee hoofdproblemen, want de Fransen zullen voor talrijk meer staan in deze wedstrijd, die grote beloften inhoudt.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Grote vreugde in Utrecht bij D.O.S.' eerste kampioenschap

Zoals reeds bekend is, hebben Feijenoord, Sparta en Volendam zich geplaatst voor de halve finales van de Beker-competitie. Bij het ter persen ... edi ie was ons nog niet de uitslag bekend van de returnwedstrijd MVV-AGOVV. De eerste wedstrijd, welke afgelopen zondag te ..peldoorn is gespeeld, eindigde in een puntenloos gelijkspel, waarmede MVV iets meer kreeg, dan het in werkelijkheid verdiende. AGOVV speelde ..er enthousiast en was gedurende de gehele wedstrijd zeker gevaarlijker dan de Maastrichtenaren, maar door slordigheid gingen diverse kansen voor de Apeldoorners verlorem. Of deze Eerste Divisie club nu gewonnen heeft of niet, zij kunnen daar in Apeldoorn met trots spreken over hun AGOVV, dat toch in ieder geval tot de kwart-finales is doorgedrongen.

Volendam heeft een bijzondere goede indruk in Wageningen achter gelaten. Zij hadden daar beter op de grote Volendamcrack Tol moeten letten, want deze motor uit de Volendam-voorhoede scoorde maar eventjes ZEVEN doelpunten. Met een 9-2 zege konden de bewoners van het kleine vissersplaatsje naar huis terugkeren met de zekerheid de halve-finales bereikt te hebben. De loting is gunstig geweest, want Feyenoord speelt tegen Sparta en Volendam tegen de winnaar van MVV-AGOVV, zodat het helemaal niet denkbeeldig te noemen valt, dat Volendam de finale zal bereiken, hetgeen een prachtig resultaat zou betekenen en men kan daar in Volendam trots zijn op de resultaten van hun grote favorieten.

Feyenoord — Sparta, een reprise dus van de grote Rotterdamse derby, maar als dit voorbij is en.... de finale??? ook, dan kan men dus wel spreken van het einde van het seizoen 1957/8 en dan gaat de jubilerende Feyenoord-ploeg naar Stockholm om de finale voor het wereldkampioenschap voetballen bij te wonen. Feyenoord is toch maar een rare ploeg. In de competitie hebben zij dit jaar het er toch magertjes afgebracht en nu winnen zij zelf hun jubileum-tournooi, waaraan toch zeer sterke ploegen deelnamen: Schalke '04 (kampioen West Duitsland), Hibernians (Schotland) en Valenciennes. De Rotterdammers versloegen Valenciennes (Frankrijk) met 4-2, waarna zij de finale tegen Schalke '04 met 4-3 wonnen.

Utrecht was afgelopen zondagavond compleet voetbaldol. Tienduizenden voetbalenthousiasten blokkeerden het verkeer in de binnenstad totaal en de spelers van DOS en ook Elinkwijk kregen een ontvangst, zoals ze zich nooit hebben durven dromen en wat ze hun leven lang niet meer zullen vergeten. Het was een groot feest, overal vlaggen, zingende supporters, enfin, een kampioensploeg waardig. Het is dan ook een feest waard. DOS bestaat nu 57 jaar en het is de eerste maal, dat de „Kanaries" de gouden plak hebben behaald.

In 1954 zijn de Utrechtenaren er dich bij geweest. Zij hadden een fraaie kans op de titel, maar verloren tenslotte de beslissende wedstrijd te Eindhoven tegen de club van die naam met 1-3. Maar nu is het dan toch gelukt en wij menen wel te mogen zeggen, dat zo spelend de DOS-ploeg een waardige vertegenwoordiger is voor ons voetballandje in het komende tournooi om de Europa-beker.

Elinkwijk, de andere Ere-Divisie-club uit Utrecht, is behouden; de beslissende wedstrijd tegen GVAV werd met 2-1 gewonnen. Maar het heeft enorme moeite gekost deze zege te bewerkstelligen. De Groningers hebben lange tijd de zege in handen gehad, maar een zestal minuten voor het einde voltrok het noodlot zich over de ploeg uit het hoge Noorden: DEGRADATIE WERD EEN VOLDONGEN FEIT.

Ook deze Utrechtse zege bracht dus feest en voetbalvreugde in de stad Utrecht. Piet Kraak kan met trots terug zien op zijn werk; onder zijn bezielende leiding heeft de Elinkwijk-ploeg zich uit de diepe depressie weten op te werken.

Het seizoen 1957/8 is dus ten einde en wij hebben getracht U zoveel mogelijk iedere maandag en zaterdag op de hoogte te houden van het wel en wee, van de gang van zaken in ons Nederlands voetbalwereldje.

Tot slot nog enige berichten van onze Amateurs. Afgelopen zaterdag werd te Nijmegen in het Goffert-Stadion de wedstrijd Quick—Velox gespeeld voor de competitie om het kampioenschap van Nederland. Het grote Goffert-Stadion was voor een derde bezet. De vele Nijmeegse supporters kregen wel een heel grote teleurstelling te incasseren, want de Nijmegenaren speelden de slechtste wedstrijd sinds jaren; nu hadden zij ook wel enkele invallers, zoals voor hun grote aanvalsleider Hans Verhagen. Maar de Velox-ploeg — die over alle linies superieur was — behaalde door snel en technisch goed verzorgd spel een zeer verdiende 5-1 zege, waarbij aangetekend nog dient te worden, dat de cijfers helemaal niet geflatteerd te noemen zijn.

In de promotie-competitie Amateurs eerste klasse is het De Spartaan uit Amsterdam als eerste gelukt de hoogste voetbalafdeling te betreden. In een puntenloos gelijkspel tegen Laakkwartier uit Den Haag werd het enige nog benodigde punt behaald. Morgen wordt te Den Haag gespeeld: Laakkwartier — West Frisia. Aan een gelijkspel hebben de Hagenaars voldoende om zich ook eerste-klasser te mogen noemen. In Oost en Zuid is de strijd nog in volle gang.

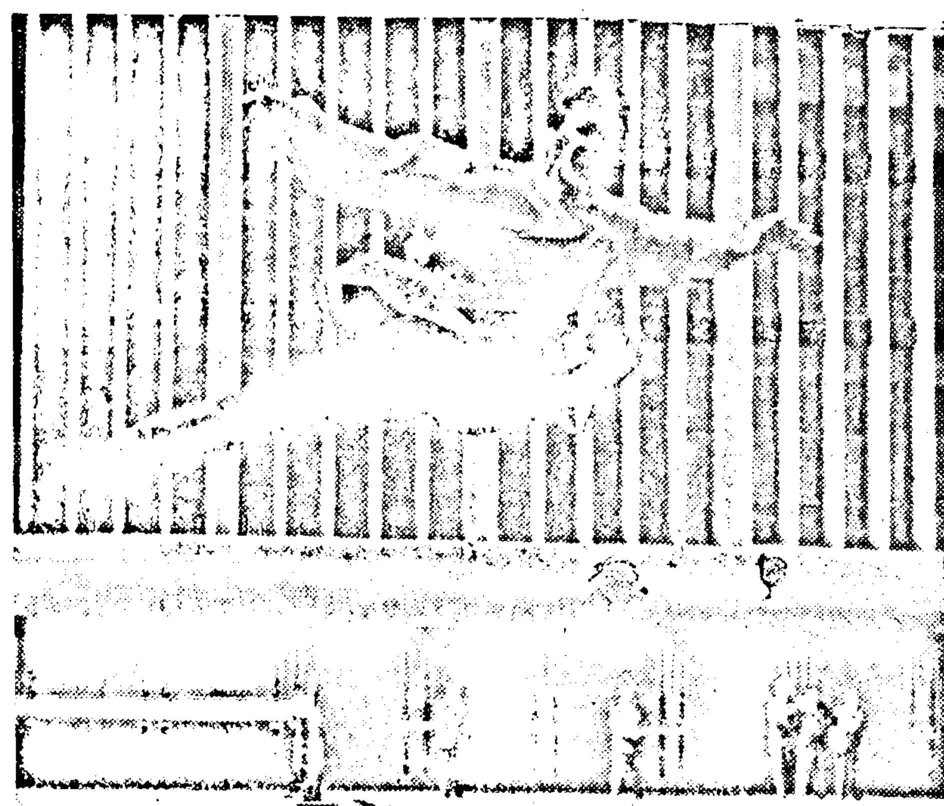
SPORTBERICHTEN

Den Haag. — De sportcommissie van de KNWU heeft in overleg met de secretaris generaal van de Tour de France, de heer J. Garnault, besloten de Luxemburger Goldschmidt te aanvaarden als directeur technique van de gemengde Nederlands/Luxemburgse ploeg die in de ronde van Frankrijk zal starten. De Nederlander K. Buchly zal als zijn assistent fungeren.

—:—

Heerlen. — Het eerste gedeelte van de vierde etappe van de ronde van Nederland is gewonnen door de Belg Rik van Steenbergen. Hij legde de 140 km. van Nijmegen naar Heerlen af in 3 uur 33 min. 10 sec. Tweede werd Peter Post Ned. Zwart) en derde Piet van Est (Ned. Blauw).

Het tweede gedeelte van de vierde etappe -een tijdrit over 10 km-werd een overwinning voor de Nederlander Piet van Est in 15 min. 42.2 sec. Tweede werd Kersten (Ned. Blauw). Na de vierde etappe leidt Piet van Est in het algemeen klassement met 5 sec. voorsprong op Post (Ned. Zwart).

In het kader van de culturele uitwisseling tussen Duitsland en Rusland is in West-Berlijn een dansgroep en koor uit Omsk, bestaande uit 100 man, aangekomen. Foto: natuurlijk moest de solo-danser Oleg Mamontow zijn kunnen demonstreren voor de toegestroomde fotografen.

Gezien door een ANTILLIAAN

(Vervolg van pag. 1)

tionerend kantoor, niet slechts als een luxe postkamer.

Daarom zal de nieuwe regering direct bij haar optreden de totale reorganisatie van de functie en van het kantoor G.M. ter hand moeten nemen.

De functie zal dan worden een werkelijke vertegenwoordiging van het land, de behartiging van alle *Antilliaanse belangen in Nederland,* een objectieve *voorlichtingspost.*

Hij moet worden bijgestaan door een deskundigenstaf voor culturele, sociale en economische aangelegenheden.

Het is voor het eergevoel van de Antilliaan onaanvaardbaar dat wij nog steeds moeten parassiteren op dienstverrichtingen van het vroegere departement van koloniën.

Conservatieven behouden zetel bij verkiezingen in Schots distrikt

Argyll. — De Britse conservatieve (regerings) partij heeft bij een tussentijdse verkiezing in het Schotse distrikt Argyll haar zetel behouden, doch haar meerderheid was slechts de helft van die, welke zij bij de algemene verkiezingen in 1955 had behaald.

De zetelverdeling in het Lagerhuis is thans: conservatieven 335 zetels, socialisten 281 zetels, liberalen 6 zetels en onafhankelijken 8 zetels.

RAS won van Curacaos damesbasketballkampioene S.D.L.

Willemstad. — Onder grote publieke belangstelling vond gisteravond de wedstrijd plaats tussen het Colombiaanse damesteam RAS en de Curaçaose kampioene S.D.L. Laatstgenoemde ploeg, voor deze deze gelegenheid versterkt met Baby Rommy en Hilda Everts, kon het tegen de snelle Colombiaanse dames niet bolwerken.

De gasten toonden goede combinaties, die gepaard aan snelheid en zuivere schieten menige basket opleverde.

De eindstand was 37-22 in het voordeel van RAS.

Bij S.D.L. speelden Gerda Grep en Aletta van Barneveld een zeer goede partij.

De Colombiaanse consul woonde de ontmoeting gisteravond bij.

Hedenavond speelt RAS de tweede en laatste wedstrijd op Curaçao tegen een Curaçaose selectie.

Gezien het peil, waarop de ontmoeting van gisteravond stond, twijfelen wij er niet aan of ook hedenavond zal er een groot publiek naar het J.P.F.-sportveld optrekken om van deze intressante strijd getuige te willen zijn.

Tehuis voor doofstommen in TEL AVIV geopend

Tel Aviv. — In Tel Aviv is een tehuis voor doofstommen geopend, dat genoemd is naar de Amerikaanse Helen Keller, die, zelf doofstom en blind, erin is geslaagd haar gebreken te overwinnen en als een volwaardig mens in de maatschappij te staan. Het tehuis omvat de kantoren van de Israëlische vereniging van doofstommen, een leeszaal en bibliotheek, een kleine vergaderzaal en een ruimte, waar onderwijs kan worden gegeven aan doofstommen.

—:—

L.T.-Generaal Rafel Trujillo, zoon van de president van de Dominicaanse republiek, is benoemd tot voorzitter van de gezamenlijke stafchefs van de strijdkrachten der republiek. De Amerikaanse pers heeft kortgeleden over hem geschreven naar aanleiding van dure geschenken, welke de filmsterren Kim Novak en Zsa Zsa Gabor van hem ontvangen zouden hebben.

—:—

Rome. — Prinses Alessandra Torlonia, een dochter van prins Torlonia di Civitella en de Spaanse infante Beatrice de Bourbon, is te Rome in het huwelijk getreden met Clemént Lequio di Assaba, zoon van de voormalige Italiaanse ambassadeur te Madrid. De bruid is 22 jaar oud. De bruidegom werd in 1925 geboren en is weduwnaar en heeft een zoon van acht jaar.

Trans World Airlines gaat tot bezuiniging over

New York. — De Trans World Airlines zal ongeveer 1.000 van zijn omstreeks 20.000 man personeel naar huis zenden als bezuinigingsmaatregel. De maatschappij die dit mededeeld, voegde daaraan toe, dat de T.W.A.-officieren een salaris verlaging van 10 procent hadden aanvaard.

De president-commissaris der maatschappij deelde het personeel mede, dat de inkomsten 15 procent bij de verwachtingen achter zijn gebleven en dat de maatschappij in de eerste vijf maanden van dit jaar 14094.000 dollar heeft verloren.

Regen maakte einde aan hittegolf in India

Patna. — Aan de Hittegolf in de Indische staat Bihar, die zes weken heeft geduurd en 372 mensen het leven heeft gekost, is door zware regenval een einde gemaakt.

Prof. dr. F. DE VRIES overleden

's-Gravenhage. — In het Wilhelminagasthuis te Amsterdam is op 74-jarige leeftijd overleden prof. dr. Francois De Vries, voorzitter van de Sociaal-economische raad.